

סופרמארקט

כ"ו בחשוון, תשמ"ז 28.11.1986

דו"ר. פירר
פצצת זמן 1986

אלף האיים

המקור העונקי עם היחס הנכון באיחסון המזון

אמקור SUPER XL

כל הסופר אצלך במקור

הצרכן ומתוך בדיקה אינסופית של כל פרט, כשקונים אמקור - יש על מי לסמוך. לכן לא מלא שמקורדי אמקור הם המבוקשים ביותר בארץ.

הזמני מקור אמקור SUPER XL כבר עתה, כדי להבטיח לעצמך אותו בהקדם.

לחשיט
בכל חנויות אמקור
אצל סוחרים מורשים,
רשת שיקם, מר"ט
ומשכירי לרוב.

שרות
אמכא
שרות ללא תחרות

אמקור

מקור המזון והשוק ישראל

המזון המורכב (עמית)

אמקור מוציאה

SUPER XL

המפתח קובעת את היחס

מקור אמקור סופר XL נבנה כך שגם ילדים וכל מי שרוצה את המקור ולקחת את מעדן החלב שלהם, את האפרסק העסיסי, או מרסה מעונת הגבינה, כחם מון דהוס וקטן - קשה גם לקטנים להסתיר. כחם מון דהוס כמו באמקור סופר XL צריך רק לחשוט יד.

SUPER XL

שאלה של יחס

ולא רק יחס נכון בין האי המזון, את אמקור את מכירה כבר שנים רבות. המוניטין והשירות של אמקור נבנו מתוך ידע, מתוך הקשבה לרצונות

SUPER XL

החכמה קובעת את היחס

אני רוצה מקור שיכנס בו בקלות כל מה שהבאתי מחסופר, כך חוזרת ואומרת לו עקרות בית כשהן באות לקנות מקור. מקוריה זו החל החכמה של המקור החדש אמקור סופר XL. תאי המזון שלו היכים וגדולים באמת ובהם יש מקום לאכטיות, בקבוקי שתייה, מוצרי החלב, עוגות, סירים ושאר ירקות. כך נקבע היחס בין תאי המזון לתא ההקפאה במקור אמקור סופר XL.

SUPER XL

האקלים קובעת את היחס

בארץ חמה בשלטי יש צורך בהרבה מקום למקבוקי שתייה, לקטני מיט ולפירות הקיץ. באמקור סופר XL העומק, הרחב והמבנה של המגשים הפנימיים מאפשרים לך להקצות מקום לכל - ויש מקום לעוד.

SUPER XL

ההגשה קובעת את היחס

כלי האיחסון באמקור סופר XL הם תאים ושליפים, שאפשר להגיש בהם ישירות מן המקור לשולחן. עיצובם החיצוני של הכלים, המינריות והקונסטרוקציה הוא יפהפה וחובלי לרוב כלים נוספים במזר. קל לנקות, קל להחזיר למקום (כי כל מקום מתאים להם) ונעים להגישו.

שם יצאנו סתם
אני מוצאת אותו
שאחדיד בתשלומים

אזרחי

עם כרטיס אשראי "זיה", מעתה
באפשרותי להנות מעיטת קניות עדיפה
ובלעדיה, כנהוג בעולם המודרני.

* וזינו - ההצטרפות ל"זיה עדיף" לא עולה לי
כסף ומאפשרת לי להשתמש באשראי נוסף רק
כשארצה.

* אשראי נטף נוסף - אותו אני יכולה לצל
לביצוע קניות בכרטיס ה"זיה" בהתאם לצרכי.

* אשראי לזווית רגלי - בנותי ובהמשך לתקופת
האשראי וזינם במקביל ב"זיה".

* נוסטלגיה נורווי - בכל חודש אני מחזירה רק
10% מהאשראי שניצלתי (מנימלם 100 ש"ח). יש
לי אפשרות לפרוע מוקדם לפי בחירתי. את
הריבית אני משלמת רק אחת לדבטון.

* עם "זיה עדיף" - אני מתכננת טוב יותר את
תקציבי וקניותי.

נצל גם אתה את העדיפות בכרטיס ה"זיה" שלך.
הצטרף עוד היום ל"זיה עדיף" באמצעות טניף הבנק
שלך.

זיה יותר טוב מכסף.

הכרטיס והשירות של בנק זיה © בנק זיה - בנק ישראל

אז - בנה, דרך המשי למלתחה משלך! פרס שבועי: מלתחה בשווי \$ 1000 לבחירתך מאופנת ראש אינדיאני

10 הגרלות שבועיות תערכנה החל
מ-14/11/86 ועד 15/1/87
ככל שתשלי יותר אריוות משחק
מתורות יגדלו סיכוייך לזכות.

מגיני לך מרש גג עיני
הגורמין.

כמו כן יוגרלו כל שבוע:
10 אריוות שי,
סידרת טיפוח לאישה, Flair
עשיר במזון מלכות.
10 אריוות מתנה
סבונים מבית Yardley

בכל מקרה חזו אזכה!
את זוכת בטמפון המושלם בעולם.
בזכות אז-נה. עם מגע משי חוקלי
ללבוש את האופנת חכי חמוח בעיר.
חוגמים המלחכים של
ראש אינדיאני יעניקו לך חופעה
מושלמת לכל חשנה.
אז קדימות, חמשי את אז-נה. עם
מגע משי, עוד לפני שתפתרי את
משחק החרבה תרגשי קלה.
וחופשיה כפרס.

ישתתפו בהגרלה כל
התשובות שתגענה עד
יום ד' שלפני הגרלה
חשבונית.

הזוכות במלתחה בהגרלות השבועיות:
שבוע 1. דגור מאיה, רחוב העליה
43, נהריה.
שבוע 2. בתן שרונה, רח' התסתדרות
18, גבעתיים.

אז-נה. עם מגע משי עוד יותר אז-נה.

טמפון אז-נה. בשלושה גדלים: מיני - לבחולח ולעורה המורבגרת, נורמל - למרבית הנשים, אקסטרא - לנשים עם דימום רב.

עשיו החיינו גג קלינו יחננו
ום מפתיעינו יחננו.

עשיו, כשאת קונה אז-נה. עם מגע
משי, את יכולה לזכות במלתחה
שאת נפשך מאופנת ראש
אינדיאני, בשווי - \$ 1,000 - משוט
לחוד ולקבל...

מתאים לך? - וישננו צמח
בהולות!

ללאיות 40 טמפוני אז-נה. עם
מגע משי, מצורף משחק הרכבה
קווחכני, "פרמרי משי" של אז-נה.
חסי את 9 קלפי המשחק בצורת
רשמי משלם באופן שחראשים
חזבות של כל הפרפרים יתאימו
בצבעיהם. רשמי את המספרים
המובנים על גב חקלמים בסדר
הבן במשכורת על אריות
המשחק (אך ורק פתרונות על גבי
איות המשחק יתקבלו) שלחי
בצורף מרטייך חמלאים לפי
החזבות.
פרמרי אז-נה.
דרך המשי למלתחה שלי.
ת.ד. 2115 חיפה 31020

אם מתרונך הנכון יעלה בגורל תזכי
מיי במלתחה ראש אינדיאני לפי
בחירתך, בשווי - \$1,000, באחת
מתניות ראש אינדיאני.

הנהלת תל אביב

"יקינתי אמרלד בתשלומים..."

"יוזכיתי בשבוע נופש זוגי במועדון הים התיכון באירופה"

חינם! כרטיס דינרס לכל קונה

לקראת סוף שנות הכספים מבצע "אמרלד" עד 24 חנוכה

לדגל סוף שנות הכספים, תדיראן - חטיבת התקשורת נכריזה על מבצע חנוכה ופרסום ברכיית מערכת תקשורת רב קונית "אמרלד". כאשר אתה רוכש מערכת תקשורת רב קונית "אמרלד", אתה רוכש איתה את המוניטין, היכולת הטכנולוגית האדירה, האחריות והשירות שהפכו את תדיראן לסיפור הצלחה בינלאומי. פנה עוד היום לאחד מנציגי המכירות המפורסמים להלן, והוא יתאים לך את המודל והשילובים העדיף לך. בנות המבצע יסתיימו ב-10 בפברואר 1987.

בקרוב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אמרלד"

אזור המרכז		אזור ירושלים	
מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.
מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.
מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.
מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.	מנהל מכירות: מ. ח. ח. ח.

תדיראן
חטיבת התקשורת

סוכנוע

כ"ז בחשוון, השב"ז 28.11.1986
כל הזכויות שמורות ל-מעריב

קולאז' יקריב

זהו ה"29 בנובמבר, יום השנה להחלטת עצרת האו"ם על חלוקת ארץ ישראל. החלוקה הגבוה בדרך להקמת המדינה. גם ראשית מלחמת השחרור. לא הוריה הראשונה במלחמה. לא המלחמה האחרונה. אנואר נאסיבה שמת בסוף השבוע שעבר (בשבוע ההתלקחות החדשה בעיר העתיקה) והיה בין המהלכים על החל הדק בין מלחמה ושלוש שנמתח בין המלחמה, וזו באחד הראיונות האחרונים בחייו על שורש הטרדיה. הפלשתינאים, אמר, דחו את הכנית החלוקה ב-1947, אבל עכשיו הם מוכנים לקבל אותה. נאסיבה שנמנה על המתחים. הדור שמתח וחולק, לא רק בצד הערבי.

שתי הכתבות במרכז המוסף בוחנות את שני הקוטבים במעול החשמלי חסור על "מצצת הזמן 1986" - כותרת הגו לסיפוריהם של גרשון סלומון בירושלים (מאת בילי מוסקוניה-לרמן) וערביי הכפר טירה במשולש (מאת עמוס לבב). הכתבות הוכנו לפני המאורעות האחרונים בירושלים. עיתוי המידע אינו מכונן אבל גם לא שקט. סלומון מדבר על ריבונות יהודית בהר הבית ועל היום שבו הערבים יבנו כי מקומם לא כאן. הוא רק מדבר, ובשקט מנומס, בסמכותיות של מזרחן האוניברסיטה העברית, שמבין ערבית אבל חושב בעברית. הוא בראש של הצד השני הרבה יותר מקורא העיתונים הישראלי הממוצע. זה לא כהנא. לפחות בסגנון ובמעשים. רק הכיוון משותף, גם אם סילק פעם את הח"כ כשניסה להפוס טרמפ על חמנה שלו. סלומון, לא איש פשרות, רומנטיקן שנמצא במיעוט אך צובר תוצאה ואוהדים.

עידה, בקוטב הנגדי, שתי דקות מכפר-סבא ועל כוכב אחר. תליאביב היא ת"ל. חיים בתוך תקו הירוק מאחורי קו אדום. הם מחזות חושניים ויוצרי חשדניים. חסר לאון יהודית. רגשות קימה, אפליה וחיסול מתנקשים לאלימות לגיטימית של כדורגל, להתעמקות מאומה בחזרת האיסלאם, ולעולם החזיות של הקוקאין. קמח מחממים בגיבה שריפת מכוניות של יהודים (בכפר מדברים גם על חיילים שקינים שמם בנשק, דוברת המוחזק בקשה לחוסין, אחרי שהכתבה ידה לדמוס, כי למשטרה אכן הגיע מידע על רכישת סם בידי חיילים בטירה, אך הוא נדק ולא נמצא ראיות לכך). הם אומרים שהשכנה לבחון המדינה היא בסמים, והמשטרה עובד רק כשצריכים-לחפש פלצות, או נהנה מצצת זמן. לא הסמים כמו הסיבות שהחזות אותם לכדורגל אליהם. הטיראים והיורים. הם נגד דקיות יהודים, כך לפחות אומרים למיידם, ורק מכינים את הדוקרים. אחד הקיצוניים גם מוכן להתפטר ולחזור על הארמות בונאי שיתייחסו אליו כמו לבן-ארס ולא כאזרח סוג 1. הם לא יעזו להשמיע הצהרת כוונות, אבל לא קשה לחוש מה הם חושבים ומרגישים בין המלים והשתיקות.

יש חלוקה, 39 שנים אחרי הכ"ט בנובמבר, בינתיים בלב ובירח.

צ.א.3

המונת השער: מושל איי פוגי מקבל את פני הנשיא הרצוג. כתבה מצולמת בעמודים 34-36. צילום: יעקב סער, לשכת העתונות הממשלתית.

תאמין לי, אחת מדבר עם העובדת הבכירה בשגרירות...

זהו מה שאני קורא גריל אמיתי...

אחרי... לא אחריך...

6 מאיר יעקובי, מצע מחוז מאת שרית פוקס	37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
10 זה הבית לא בידו מאת בילי מוסקוניה-לרמן	38 עור בעיניים מאת יהודית חנוך
14 עידה, ויזה לתליאביב מאת עמוס לבב	41 שיפורים מאת מאיר עוזיאל
19 השומטת הביתה מאת יאיר למיד	42 חיים ואוחבים מאת הנמר אבידד
24 אני רצחתי את ארלוזורוב מאת אבי מורגנשטרן	43 מטהאוז מאת יגאל לב
28 אנון שמוש, שטח פרטי מאת גורית ברצקי	43 הודוסקופ
34 דובס אלף האיים מאת שאול בן-חיים	44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

מאיר יעקובי: פיצע פתוח

ב"קדש" ליחידות צנחנים סיריה שהלכה בראש, ולא ליחידת המילואים שלה: כילון חיפש להיגל מגורל של אנטי-ינבור. כשספרו לו בעלון בתיאלפא תארו את מותו כמלחמתו של פצוע שהמשיך להסתער עד שאולת טיפת דמו האחרונה.

אבל הוסיף הצמיח עריות מותרות על נסיבות מותו, והזמן לא ריפא מהמיתוס הזה גם את עלבון אטו, הניכיה סלע, היא מתגברת, כבר שכלה בו נוסף, מוחותיה אוליס, היא אומרת לי, אם תיודע אהבת מאיר את החיים, אם יובדו שלא חיפש את מותו ב"קדש", ינוח בזה בשלום, היא אומרת, וגם היא, כמעט ואמרה, תגוה איתו, אני יוצאת עימה למסע הכרות עם בנה, אך במקום להיווכח בביטחון כי לא רצה למות - והאות כזאת לא מצאתי - אני מגלה את עולמה, עולמה.

עולת מאיר יעקובי צפה היום, לא רק במלאת שלושים שנה למבצע "קדש", אלא במלאת כן וכך שנים לשברון ההירואים הישראלי הסרומפלדורי, המצדא, הגורס כי המות חמיר נאצל מן החיים, מאיר יעקובי לא רצה למות את אנשי חוליתו, אבל בעצמו הסכים גם הוא למות, באחד משלבי השבוי, זה היה כאשר הדעו לו הסורים יום אחד, נחזרו המבודד בכלא קנייטרה, כי מן מאיר מותו הסניד את סוד מכשיר הציתות, ולכן לא נותר למאיר יעקובי אלא לבוא עימם למקום הסורים בדרך את ההצעה זו מזה כדי לשבור אותם בהסרת ברית על מות הבריה או שכירתם, שי להצו כי לא חמיר היו אלה בריתות.

מאיר יצא איתם אל המכשיר והצמיד עצמו אליו כדי להתפוצץ עם המוקש שהיה סמון מתחתיו, לכל יתגלה סוד השקלתו, רגע בלהה בנבוכות משקיו אדם המוקש לא התפוצץ, כגראת בגלל רשיבות מי גשם, בשורב מן השבי האשם מאיר יעקובי לא רק בכניעה מכירה ובלתי חולמת לסורים, אלא גם במתן אישור לקיום המכשיר ואיתור מקומו, בתי-הדין הצבאי מצא אותו אשם במתן פקודת הכניעה והדרידו מדרגת-סמל לריב"ט, אך זיכה אותו מאשמת הסגרת הסוד: הוכח שהתקדוהו היו מלוח, לחץ פיס' קשה, וכי הוא היה סבור שמקום המכשיר היה ידוע לשוכני ממקד אחד.

שני ערעורים הגשו על פסק הדין, מאיר יעקובי, באמצעות פרקליטו עמירם חרל"ף, ערער נגד הישערת בבנייה, ואילו תובע הצבאי, יובל לוי, הוסיף פרומפור למשפטים באוניברסיטת תל-אביב, ערער נגד זיכוי של יעקובי מאשמת הסגרת סוד, וכאן ארץ ליעקובי תסתנוע, הערעור הפך את הקערה על פיה, הוא הורשע בהסגרת סוד הוכח מאשמת הכניעה, גם הענש חוזף - נוסף מלבד החזרת הדין.

אם הרשעתי שאני מעלה חיוס בפי, התובע והתביעה דאו רוח רפאים נהגוה גשיה: בת שלושים שנה, נדחמתי לגלות 'את' טעוהי, טרופ' לוי וער' חרל"ף הנכבד כאילו חזרו לרצף הזה לפרוק את מוגלת ו היתה צטה שגידל, על גבי כזש מנקלת, עד שהתברר בנצחיות - כי-מספר לי מיכה בן-ארי (קסטנט) סגנו של מפקד סירת המורדעל מאיר חרל"ף - לנו אותו (ומשך) בעמוד הבא.

7-המסמך

המרות שבמופע נערך ברלתיים סגורות, והמטכ"ל רכזאלוף משה ריין, באמצעות סגנו האלוף חיים לסקוב, עמר עליך שיוודע בצה"ל כי אין גופלים בשבי כלי להילחם ולא חשבות הנטיבות, סוב להתאבד בער ארצנו.

אחר מתמשת השבויים לא שב מכלא קנייטרה כי התאבד, זה היה אורי אילן שכתב, "לא בגדתי" על פתק שהועבר בתור גרב, בעקשיות, בגלי רשת, כאילו הנניב חשד שהאחרים כן בגדו, דיון ספר לאורי אילן במילים נשגבות: "אורי אילן נשא על גופו הצעיר ובכוח רצונו הנחיש את משימת הביטחון של עמו, עד אשר הגיע לגבול יסדתו וזו גבר עוז רצונו על גופו, שמו של אורי אילן חרוט בעמקם היסודי והלאומי, שמו של מאיר יעקובי, שנודע במבצע קדש בקרב המיתלה, חצי שנה אחרי הליכתו לקוטה בשני משפטים וחשיים שנערבו בנצרות - מוקש.

חבריו של יעקובי בצנחנים ובקיצוץ בית אלפא בו התנחר, חיברו מיתוס על מותו, כי מאיר היה ועודנו, רמות אנרית בעיניהם, על פי המיתוס חיפש מאיר את מותו במבצע "קדש" לאחר שהושפע בשבי המשפטים שערכו לו הראשון בבית הדין הצבאי המזרחי, והשני בבית הדין הצבאי העליון, מאיר הצטרף

מאיר ויטל, חברו הראשונה בבית-אלפא (למעלה) וזמן ארבעה מקודמו בעת נהגתם מחשבו הסודי (מימין) נד ובולון, מאיר יעקובי, יעקב לונד ומאיר מושל, בן-השבו חיסטורן מוחר לקהוא למות שעשו לו - משפט ראשונה.

ס מפלו בשבי כליל ירח מלא, הלילה בו מדווחים משרדים על טרף ומוות, הסורים כתירו את חוליית החמישה ברמת-הגולן, כליל היה בדצמבר 1954, כשהיו בדרכם להחליף סוללות של מתקן האונה ושני לסלפונים במוצבי הסורים, מפקד החוליית של מאיר יעקובי, ענק אבהי, העריר שאין טעם לתעד לכיתור של מאות סורים בין מוצביהם ששנים ועוד כליל ירח מלא, התמיהה עליך שפעלה מצעת כליל שטוף אור לא תיפתר לעולם וטלא תשיחת אחרות, כמו למשל העדר סיפור כיסוי ממש מראש לחמשת החיילים: מאיר מוסס, יעקוב לוי, ויטל, אורי אילן, ומפקדם מאיר יעקובי.

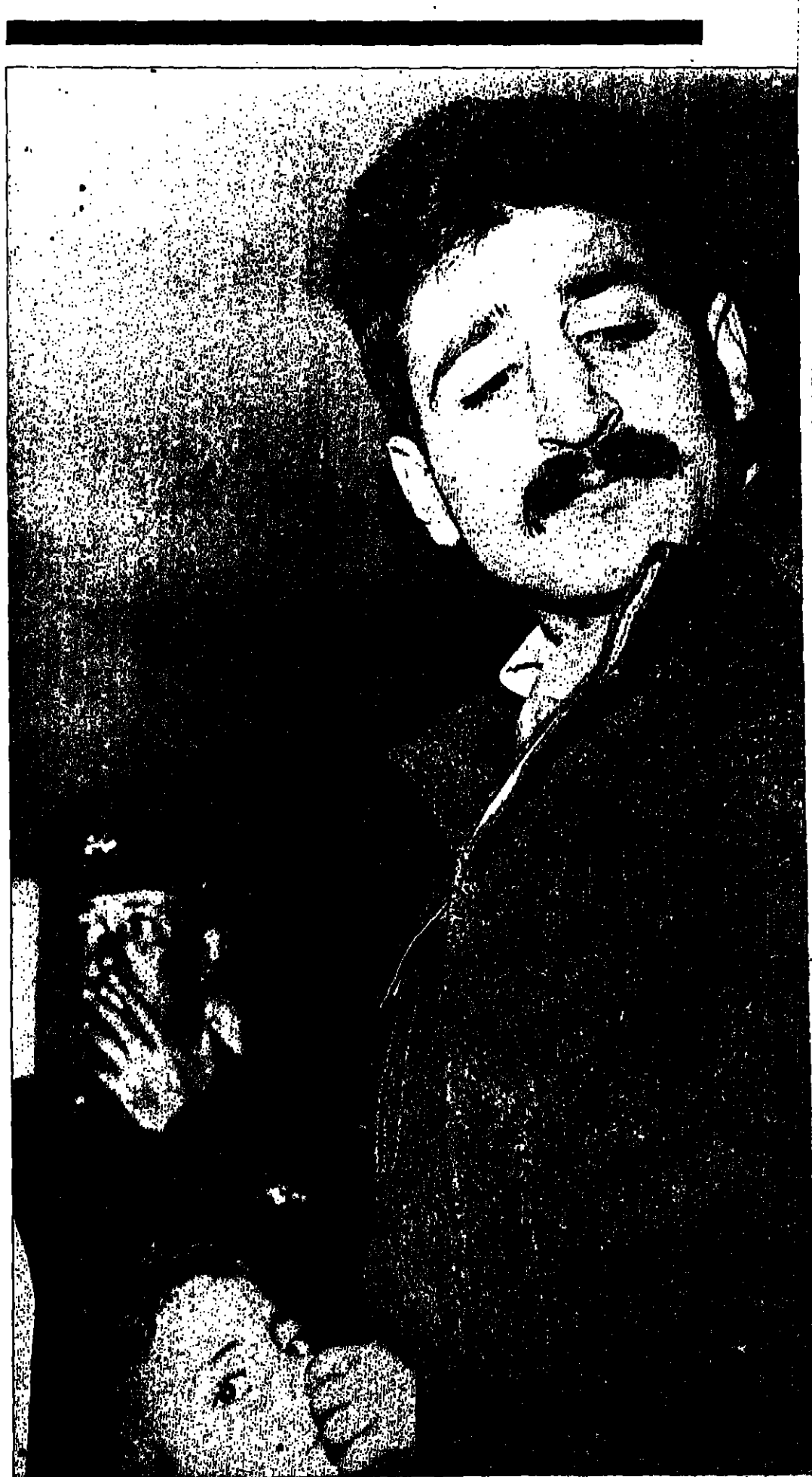
אלמלא היתה מערכת הבטחון שקועה באותם שש נקט הביש של הביטחון המודיעיני במצרים, אולי נהגים את הדיקת גם לכישלון הזה, לא היתה אדיה מודיעינית ראשונה אל עמור הטלפון על גשר הירמיה, אחרי התקנת מכשיר ההאזנה, חדרה חליית המודיעין-לשטח הסורי כדי לראוג למעלתו חקקה של המכשיר פעמים אחרות, היתה להם שיטה נוספת לזרוא כי המכשיר פועל, "חליית השכמה" היתה הולכת בעקבותיהם ומעירה את הסורים מצניניהם, המתעוררים החלו לדבר בטלפון וכך נשדו חקיעות המכשיר.

במקם לגבור במחזרת הפעולה המודיעינית הפט אז סמל מאיר יעקובי ביום חזרתו מהשבי, נקבד המשיהעלר חודשים, והעמידו אותו לדיון, מושגן היסודי אולי מותר לקרוא לו משפט ראונה.

סמל מאיר יעקובי, צנחן, אגדה חיה, וקרבן של עוולה שנמחק מהזיכרון הלאומי. אריק שרון אומר עליו שהיה יכול לפקד על סגני-אלופים. בחורף 1954 יצא עם חוליה למשימה מודיעינית בגולן ונפל בשבי הסורים. ביום שיחרורו נעצר, נשפט בדלתיים סגורות, והורד בדרגה על שנתן לאגשיו פקודת כניעה, ובאשמת גילוי סוד. הרמטכ"ל משה דיין רצה שבצה"ל ידעו כי אין גופלים בשבי בלי להילחם. הוא טען שזו היתה משימת התאבדות, והסוד היה גלוי. אבל במדינה שלטו ערכים אחרים. במבצע "קדש" נפל בקרב המיתלה, ונולד המיתוס: מותו לא היה מקרי. מאיר הלך לקראתו כדי להימלט מתחושת ההשפלה. אמו לא יודעת מאז מנוחה. גם בכנס הצנחנים האחרון היכו הוותיקים על חטא שלא עשו הרבה לטובתו. האם עדיין נאבכת על טעוה שמו, ומאמינה שמאיר יעקובי ינוח בשלום על משכבו רק אם יוכרר שמותו לא היה התאבדות.

מאת שרית פוקס

מאיר יעקובי ביום שיחרורו והשבי הסורי. אמו היתה מרבה לחלום איך שני אנשים מושיבים את בנה על כיסא, חותכים את גרונו בסכין, הוא צועק והיא יושבת מוגד בחוסר אונים, ידיה על ברכיה. שניים אלה חסרי הרחמים, היא אומרת, היו משה דיין וחיים למקוב.

6-המסמך

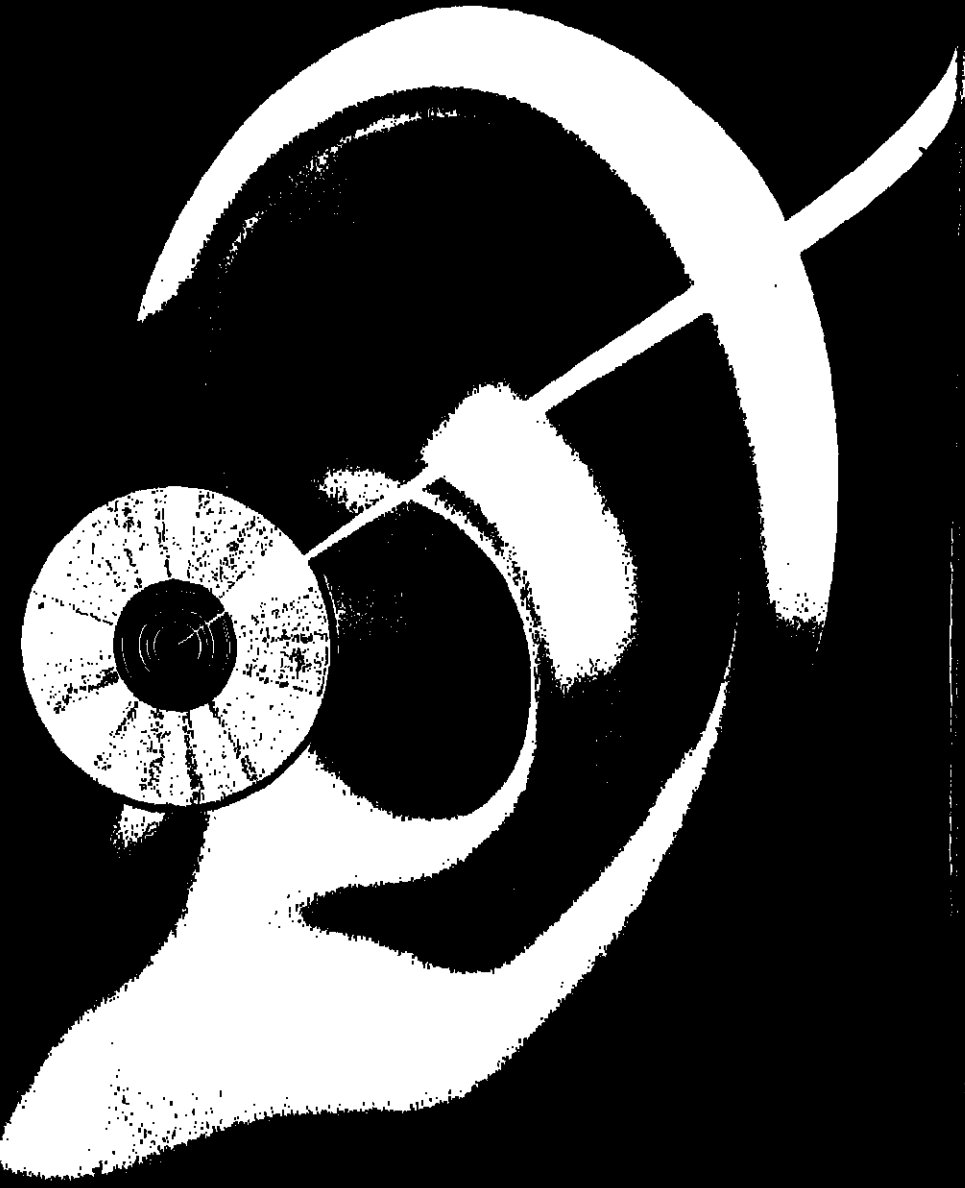
האזנה אחת שווה אלף מילים

סוני קומפקט דיסק

הראשון בצליל הדיגיטלי

הקומפקט דיסק של סוני מתוכנן לא רק לאלו המעריכים ונוהגים טכניים ושכלולים טכנולוגיים ברמה גבוהה ביותר, אלא לאותם האנשים הידועים להעריך מוסיקה מעולה היתה באיכותה לחקור. לסוני יש קומפקט דיסק שיתאים לסוג המוסיקה שאוהב, לסגנון החיים ולחברת הסטריאו שלך. סוני מכירה את השיטה הדיגיטלית טוב יותר מכל חברה אחרת. היא המציאה אותה.

לאחר 10 חודשים של מחקר והתפתחות, הדיסק הדיגיטלי של סוני

SONY

הדיסק הדיגיטלי של סוני
הוא הראשון בעולם
המשתמש בטכנולוגיית
הדיגיטל. הוא מספק
צליל ברמה גבוהה
המאפשרת להאזין
למוסיקה באיכות
המקור.

ISFAR

הדיסק הדיגיטלי של סוני
הוא הראשון בעולם
המשתמש בטכנולוגיית
הדיגיטל. הוא מספק
צליל ברמה גבוהה
המאפשרת להאזין
למוסיקה באיכות
המקור.

הדיסק הדיגיטלי של סוני

הדיסק הדיגיטלי של סוני
הוא הראשון בעולם
המשתמש בטכנולוגיית
הדיגיטל. הוא מספק
צליל ברמה גבוהה
המאפשרת להאזין
למוסיקה באיכות
המקור.

מוטלת עליה. אסור היה לו להכיר את המשפט, אפילו ליד הקבר. הוא דעמך לדין משפטי ועונשו היה שלא נקרא שרות מילואים במשך שלוש שנים. חרלי"ף אמר שהוא בכה מרוב כושה. חביבה סלע, אמו של מאיר, קיללה אז את ריין לסקוב ורדו, ולא רק מנהגם השכול. היא זוכרת שמאיר עצמו אמר לה: "ריין לסקוב ורדו לא מניחים לי. כאחר מחלומותיה על מאיר - פעם היה מרבה להפיע בחלומות, חזון הוא נטן והולך - ראתה איך שני אנשים מושיבים אותו על כיסא, בעדה וישמ מנגד בחוסר אונים, יריה על ברכיו, והשניים חותמים את גורנו בכני, והא צועק, היא אומרת שאלה הם שני חמרי הרחמים, ריין ולסקוב. אמא של מאיר יעקבי בכנס הצנחנים, פארק הירקון, עומדת ברגליים אלטיות, מחלקת אודגנדה לחברי בית-אלפא, צנחנים, חברי של מאיר מחזור גיוס 1952, שמנגנים ומשופעים מורדים בעליצות את גורל הבוס כמו שמרדו פעם את אורח המהשט. אני כואת טאראנטה", מתלוצצת אמא של מאיר על הדקנותה. כאשר מצג אותה חיים ולצג איש בית-אלפא וחברו של מאיר לטיירות, נפיעת שתיקה. תוכוח של מוחות, אם שני הצנחנים שגילו, אבל גם תוכחת לאשם, לאותל יר. יחזק גיבלי, הלוא הוא גיבלי הקטן מווייץ 101, אומר: "למה לעצור מתנגד את המה ונתנו למשפט הוה להיות, ויחזק צריך למחות את המה ולשלוט אותו לקבינטים. כל חיי אני כועס על עצמי שלא היה לי אז כישתן ואומץ לתת להם בעיטה".

צביקה הרפז מבית-אלפא מנסה להסביר לי את מאיר, וידיו מצוידות באיזו זבל. הוא היה מוכן לקחת עליה את האשמה במשפט, כי ידע שאסור לו להיות חקרים למפילה בשביל לא להיות האיש הראשון שלימד אחרים לנתן בתנאים מסוימים. חזונות הוא גראה כזה ביריון ממורר עם קול כב, אבל מנגני יש בשמה אורידה, אי אפשר היה לעמוד בפני כוח החיים שבעל מנגנון אורח מוזאיקי ראשונה שלו שלם המל לשיר בציבור. כולנו הלכנו אחריו לצנחנים, גורמ לי שעל כל המתים מורבים כן, אבל בהמשך רמתי של לאט לאט גורדות הקליפות, ומתגבשת רמות של מנהיג טבעי. גיבור לא מאצואיטי, מנול גיבורה ארץ בעל חוש מדה.

יין ולצג מספר לי כי אין שטח להליב אותם להגנים לצנחנים נשאר במצמנו הציד השומר הצעיר. פעם קיבלנו סקודה לסלל כדורים מדרום להר לצו, ויתנה חרואה לחסל. מאיר טרב להבול באנשים חסרי ישע, הוא היה מנהיג הכיתה אבל לא שחצני. בהספר שכתב ולצג על מאיר, נאמר: "קשה להתחיל על הכתב את החום האנושי הקורן מאדם, את זמננה העמוקה, את התרירה לעומק של כל הבעיות, את השליטה העצמית שגדירה כמות, את הפיוזוג בין עדינות וכות, את השגינה וחומור, את הענינה, את ההיגיון, את חנניעת והאומץ וענות המגים, את אהבה האור, את חוסר האנוכיות".

רוגמה קטנה נוסף למכתבים חללים מן השב כעב מאיר בשוליים כמה מלים בכתב סתרים. שלום בחנוכה. כאחת הפעמים התריע: "הם רופקים את שלמה בן יהודה". כעיתונים ישנים גיליתי שהיה זה עובר חבדואה מאש פיבה שנתקף בירי הסורים. כשהחור ציגו העיתונים את מראוה הפיסי הנורא. מאיר ועק כמכתבו בשם אורח מעטנה שכלל לא הכיר קדם.

כך, כאן, באוקר, אני מתחילה לרמות את מאיר יעקובי כשעמד בתוך מעגל של שתיקה, יצאת מתוך חזרתו אליי. מעגלי גבוה עשירי מטפס לא אפילו עלי, וזכרונות על למטי גפשו נשכחו בקשרי מסעיו. יעקובי לי אמרת: "בגא אס היה זה יסוד האומץ שלי" (המשך בעמוד 12)

אמא חביבה, מאיר ואחותו: "לידה על הקבר".

מאיר היה מוכן לקחת עליה את האשמה במשפט, כי ידע שאסור לו להיות חקרים למפילה בשביל לא להיות האיש הראשון שלימד אחרים לנתן בתנאים מסוימים.

זה, ובמחז עמר אורב חמש בתחמקלע, שחפס אתר לפני שהספיק לאחו בנושק. גם אז לא תיכנע, ורדו נאלץ להודות שבמקרה כזה מותר להיכנע, וכך פתחת פתח לוחכי יעקובי מאשמת כניעה.

מאז אותו משפט לא נתקל עוד חרלי"ף בנאשם כמו יעקובי שאמר לו: "ספר הכל כמו שהיה, אפילו זה ידע לי. לא רוצה שום טריק משפטי. גורל המדינה חשוב כאן יותר". וכך, בעוד התובע גדל הנוף והמניגור הצגום משישים את הקריירות שלהם באולם בית הדין ומשפיעים את הנאשם בסתר ליבם, הם מוריס חיוס איר ראו את יעקובי חרלי"ף ודוער מול עלייתם. הדיכאון ניכר בו. הם משוכנעים שהלך בכוחה אל מוחו בקרב המיתלה. פחות ממות פוסי לא גראה להם הולם ארם שקיבל את השפלתו כהבנה.

כאשר נפל מאיר במיתלה ביקשו מעיר חרלי"ף שיספד לו בבית-אלפא. כעבור ימים ואנשים צהלי את העקליט שומר בהספר את חוכת המדינות שדיתה

(המשך מהעמוד הקודם)
הקבר. בייחוד חובע, כן חובע, שקא מיר. מאיר היה גיבור מופלא.
אבל במשפט אתה אהה הקעת אותו.
כן, זה היה חפסדי, ולרגשות מוסיטיביים אין קשר לתפקיד שאני ממלא כבית-המשפט.
ועוד אומר החובע לשעבר: "הוא היה קורבן של דוקטרינה. באמצעותו רצו לקרוע גורמה שכל גילוי סוד וזה עכירה אכסלוטית. אני ייצגתי את תורת צה"ל כמו שרצו למעלה. נכשנתי עם לסקוב, מנו של ריין, וחובה לי כי הם רוצים להוכיח משהו באמצעות המשפט. אסור להסגיר סוד וזהה המניע של הנאשם נעלה ככל שיהיה אין לקטע בהשכח את העובדות הסובייקטיביות. גם אם חשב הנאשם שהסוד אינו סוד, גם אם ידע שהסוד ידוע לאויב, גם אם הסוד לא היה סוד. פסק הדין נגר יעקובי נועד להיות חקרים בצדק, וכך קרה שאפילו העובדה שהיה מוכן לפוצץ עצמו עם המכשיר לא סינתה דבר. עד כדי כך הם הרחיקו לכת".

ני ערים מומוים הפיעו במשפט. רור ("דור") אלעזר מטעם התביעה, ואריק שרון (מפקד יחידת הצנחנים מטעם ההגנה) אנשי בית-אלפא, בני הקיבוץ הארצי, וחברים את אריק לטובה, איד לחם למען מאיר. שרף לוי טוען היום כי המשפט היה דירת האנושות בין לסקוב לשרון. עוד חרלי"ף שהועיק את שרון למשפט (אני בכלל מפא"יניק, לא מסכים היום לט המוליטי של אריק) חש כשעתו שהמאבק האמיתי היה בין שתי השקפות עולמ האסכולה הנבאית הברסית הנקטה והמורמליסטית של לסקוב, מול ההווייה הישראלית והגשית והפראת משוה של שרון.

עוד חרלי"ף: אמרתי לאריק, אתה מסכן את הטיירה שלך. אתה תבדיל הכל, ואריק השיב כי בשם שאינו משאיר מצוע מאחור, כך לא יפקד איש שלו, ובמילא חשב שאין לו סימי לקידום בימי לסקוב. אריק טען שהמלם שלו נהג כמו שצריך. משפט של מאיר יעקובי ייזכר בתולדות חרלי"ף כשיא הקריירה שלו. מעולם לא היה קרוב כל-כך לרופק הגורל והמדינה. ריין קיבל דיווח ומי יעל הנעשה במשפט שנערך בצנח עשרה ימים ערפלים, והה סוד כמות החריטו אחי לא לספר עליה. לא נהנו לי לקחת הביתה את חיק הראיות והייתי משאיר שם בכספת. המשפט היה טעון מתיחות. השופטים רחשו כבוד לנאשם. ברמה לי שגם התובע, כמותו של דבר ראיתי ניצחון בערכה שכית הדין לערערים קיבל את טענותי. שיש גביבות כון מוטל לפרול בשני מאשר למות. זה היה אחרי שכתבתי את דוד, הדק הממחה מטעם התביעה והוא שלח לי פתק בזמן המשפט: אבקשר להתייחס בכבוד לאלוהימשנה ורדו שטען כי בשום מקרה אין מפקדים נשק, אלא יורים וירורים וירורים, עד שהכלתי אפשרי מתרחש. חרלי"ף העלה בפני דוד אפשרות דמיונית נהי שיש מקרה ולה פתח

אריק שרון: סמל כמו מאיר יעקובי היה יכול לפקד על סגני-אלופים

אני רוד לזכור לאיני שרון, מפקד חילובל הצנחנים, את יד חסד המיכנה במאיר. כשאני עכשיו נגשית את שרון שר המסחר והתעסוקה, הוא אומר: "שליממיה, שחם, שר באמצע היום, הוא חזר במאיר, אני אהבתי אותו, אבל לא אשלוה עיניי. ידעתי, לאוהי איתו מלפנים דכות מלפנים. קישי כמות לעוהה, חוזרונה, אורח אלוהם קירונה לא כמות. שרמט מלפניה, אהותה איתו אהתי שולח מרשבו ונתחולקת חכרת, שלא יתנהא אפשרות אהות אלא לחיבה. אני חושש שלא שפיתו, לא העבתי שרון צדיבות לחמור המשפט".

תאיר יעקובי גדור משפט את שרון: "הוא היה גורל אור מפקדים, באתה זאא דור, ואם חוזר איתו במשפט תדעו מהיה מלך דורמה כרטיסא, דורמה דורמה, כי עשיתי במחש לא גמר. כשעלה חר שחמם, מכיחה, הוא היה מוכן לעל ועל למד על דורמה, וזה היה שייח

גרשון סלומון, מנהיג תנועת "נאמני הרי"הבית", מחכה להפקת לקחים ממלכתית מפרשת רצח בחור הישיבה בעיר העתיקה. אם לא יישבו מאות יהודים נוספים ברובע המוסלמי, זה היה קורבן שווא. עוד ויתור פחדני מרצון. סלומון, מורחן, צנחן לשעבר, נס רפואי שהחלים מפציעה קשה בקרב עם הסורים, רומנטיקן עקשן בעל תחושת שליחות חזקה. לא דתי אבל מאמין. מטיף בדרכי גועם להחזרת אתר בית המקדש לידיים יהודיות. אנטי-כהנא. יש לו אלפי תומכים. אחרי פרשת המחתרת, המוסלמים על ההר והמשטרה שומרים את צעדיו בשבע עיניים. הוא רואה בזה השפלה.

ב

ראשית השבוע שעבר רצה גרשון סלומון לעלות להרי"הבית, כדי להצטלם לכתבה הזאת על רקע מסגד כיפת הסלע, שאולי היה מקום המקדש. ביום הקודם, בשבת אחרי הצהריים, נרצח בחור ישיבה בין חומות העיר העתיקה. ביטס רגילים כשהוא רוצה לעלות להתפלל על ההר, ענין של הפננה, עצרים השוטרים אותו ואת ידידיו מחוג "נאמני הרי"הבית" בשער המוגרבים, ולא נותנים להם להיכנס. עכשיו, כשביל הצילום, היו מוכנים להרשות לו. מפקד התחנה רק גיסה לבחון אותו למועד אחר, רווי פחות חומרי נפץ. אבל ריבורים כמו "לא כדאי עכשיו", "המצב מאד מתוח", "אני לא ממליץ", "צריך להזהר" - עוברים על סלומון בדיוק כביתו והמסך. ביום ראשון, למחרת הרצח, כבר הוצתו חנות ודירה הסמוכים למקום בו נרצח בחור הישיבה, בלב הרובע המוסלמי. במסגרי הדי חגגו את תולדות הנביא מוחמד והכניסה ליהודים נאסרה. גרשון סלומון מזה על האיסור ושאל את מפקד התחנה: "כשיש לנו זה, אנחנו סוגרים משהו בפני מישור". ביום שני בבוקר, כשצילצל שוב למפקד התחנה, הוא אמר לו: "בוא" בסוף של אין ברירה הבין לו שטר צמוד. עוד לפני

גרשון סלומון ומסגד כפת הסלע. ההשקפות שלנו בארץ תביא אותם, אני מאמין, להכרח שמקומם לא כאן."

הליכה לא ביד

פירה ויזה לתל אביב

מאת עמוס לבב · צילומים: ראובן קסטרו

כפר ערבי עשיר במשולש, על כוכב אחר. וילוח פאר וסימטאות מרובעות. לא מדברים על יחסי שכנות טובים או רעים, כי אין יחסים. לא מדברים על שווא, אבל נותנים להרגיש אותה. לא מצדיקים דקירת יהודים, אבל גונבים מכוניות על יהודים. מובטלים אקדימאים מוקדים רגשות קיפוח, אפליה ותיסכול, לחזרה לדת, לכדורגל ולשכרון הסמים. הנסחרים כאן בגלוי. רוב דומם ומפחד מול כוונותיהם של פורעי חוק, הסכנה הבטחונית האמיתית למדינה, לכולנו.

אם היהודים לוקחים שחקני חיוזק שחורים, הערבים לוקחים מאמן ושחקני חיוזק יהודים. בספורט, לא כמו בחיים, אין גבולות ואין הבדלי תרבותיות.

היהודים לא יודעים עלינו כלום. אנחנו מדברים עברית, הם לא יודעים ערבית. הם אפילו לא יודעים שאנחנו מצביעים לכנסת. חושבים שזה מסוכן.

יש לנו בית-ספר טוב והרבה מחשבים בכפר. אז אם אנחנו שומעים מהיהודים שהערבים לא לומדים, כלבים, גנבים ומלוכלכים, זה מעליב אותנו.

בתחנה המרכזית עצרה אותי חיילת. תעודת זהות, חקירות, לאן אתה הולך, מה אתה עושה. לא בנימוס חקרה. לא ראיתי שהיא עוצרת יהודי.

אתה תיכף מזהה רחוב ערבי. מלוכלך, בלי עצים, מלא זבל. היהודים הם הסיבה ללכלוך. לא נותנים תקציבים ואחרי-כך עוד אומרים ערבי מלוכלך.

יזה. שתי דקות מכפר סבא. חוץ לא רי. סביבה זרה, תרבות מגובת והר" בה עוינות. "שם גובש זרע הפרע" נוח, אומר יהודי העובד עם הסידאים. "זהו ארץ ללא חוק, גונבים רכוש יהודי, לא רק מכוניות, ומחזרים כספים לעין השמש. גם מיסים הם לא משלמים".

הרבה שואה למדינה תמצא שם. "שמע", אומר ר"ר קשוע. "מא גביר שו סכנה למדינה. אולי לא עכשיו, אבל בעוד חמש שנים מה יהיה שים סימן שאלה גדול". ר"ר איארי קשוע, כירורג בן 28, מתכונן עכשיו לבחינה האמריקנית שנועדה לרופאים המעוניינים להשתקע בארצ"ב. "קשה, קשה", הוא מתלונן. "אין לי עתיד במדינה הזאת. לכם, היהודים, יש קרובים בכל העולם, קהילות יהודיות. לנו אפילו לרדת קשה יותר".

אחיו של ר"ר קשוע כבר ירד. לגרמניה התחתון שם עם צעירה מקומית, היום הוא טיים נהגת תעופה גרמנית גדולה. אמא ואבא של ר"ר קשוע לא רוצים שבנם ירד מהארץ. "כאן זה מקומי", אומרת האם, "שם הוא זר". והאב מוסיף: "שנינו עברנו קשה מאד כדי שהבן שלנו יוכל ללמוד רפואה. שבע שנים למד. למה שלא יהיה לו עתיד בארצ"ל".

"מפלים רופאים ערבים לרעה", טוען ר"ר קשוע. "יש 11 רופאים במירה. שישה, כמעט, עושים במחיצותיהם רק תורניות במיון, ובמשרה חלקית. לרופאים ערבים נותנים את העבודה הסדורה. תיכנס בנה יהודי לחדר מיון, רק רופאים ערבים תמצא שם". כמוה יש בסירה יותר ממאה צעירים שרכשו השכלה גבוהה בחו"ל, בעיקר ברומניה, במסלול המפלגה הקומוניסטית. בשנותיהם האחרונות הם שבים לכפר, ממחשבים מוכילים עם תואר בכיס, ומטיפים שמן למסדות התסכול בכפרים.

ר"ר קשוע לא מבין מדוע אנחנו מתעניינים רק במצב הרפואה. "מדוע אינך שואל על הטיסות? הוא שואל-מבקש. בחקפת לימודיו ביקר בכל קיץ בארץ. "בשרות התעופה עושים טלקציה. הבעיות מתחילות מרגע שאתה יוצא מהארץ. ערבים הצירה. בודקים אותנו שעות. כל הזמן אתה חייב כסף. מה לא מקבלים אותך כי אתה ערבי, וגם בגרמניה שואלים ורים. אז מה התירוץ פעם פחרתי ממספר הגבול. עכשיו יש לי יותר כסחון עצמי. בגלל המקצוע שלי. כשעוצרים אותי ברחוב אני לא מציג תעודת זהות. אני מציג תעודת רפואה".

שם טוב אין לטידה, ולכן היא לא נמצאת על מפת הישראלי המטייל. "יהודים נחזים לבוא לכאן, אני לא יודע למה", אומר והיר עבד-אללה, מנהל המחלק לקידום הגורע בכפר, בוגר האוניברסיטה העברית בגיאוגרפיה, היסטוריה וסוציולוגיה. בשנה שעברה הזמין לכפר את חבריו ללימודים, סטודנטים יהודים. "ראיתי כמה פעם הם יודעים על הערבים", הוא אומר.

הערבים יודעים יותר על היהודים. דהויש קשוע, בהמור הציני המיוחד שלו, יגיד מאוחר יותר שזה במסגרת "רע את האויב". והיר חושב שהיתרון נובע (ומשך בעמוד 17)

מבצע יופי יופי

קוי שמפו מינרל קומפלקס וקחי קוודישור חינום!

קרליין

קני עכשיו שמפו מינרל-קומפלקס של קרליין ובוסף להופעה זוהרת ומלהיבה ותקבלי קוודישור באריזות 230 מ"ל חינום

אם תחליטי לקנות קוודישור מינרל קומפלקס תזכי בשמפו חינום

טירה. ויזה לחל-אביב

וזהיר עבר-אליח: כשסייר בבת-יספר יהודיים הופתע שהתלמידים קוראים למורה בשמו, וראה בזה מינהג של וילזול.

וששן מעמוד 15
שטח של הערים אצל היהודים, מהנודך הקומי לוח להמורס בעיר היהודית. הוא למד הרבה על חיים במעונות הסטודנטים. כשסייר במסגרת ישרי כתיספר יהודיים הופתע שהתלמידים קוראים למורה בשמו, וראה מינהג ביו של וילזול. אמר נחמס כבוד למורה, הוא אמר.

בית הספר התיכון של טירה 768 תלמידים. נטל המורים רק שתי נשים. הנגרים לבושים מליחות ועניבות. הנערות והנערות בניס ובנעלי טורס. כמעט ארנו "כמו צעירים יהודים". בתיבות, דומה, הערים הם לא פחות קיצוניים. שוקי עניאלי, כן 15 חצי, אמר שהתחיל להיות טעה מליטיקה בגלל כחא, ומפני שיש עריצות בשרא. אין דמוסטיה שלמה.

מה זה מרבטא
למשל, באוניברסיטה הם מתענינים אם אתה יודע או שריר.
אין אתה יודע
אני יודע סטודנטים ערבים סיפור ליי.
מחזר מנצח, כן 17, מסיף עוד דוגמא: "נמתי לחלאכיב בתחנה המרכזית עצרה אותי חילת. חקרת וחת, חקירות, לא אתה הולך, למת, מה אתה עשה. לא בנימוס חקרת. לא ראיתי שהיא עוצרת ערבי.

ע
כיר בישראל, בת 17, ביקרה פעם עם חברים וחברות מהכפר כ"ערך הנער". בגני התעורבה של תל-אביב. "שמעתי יהודים אומרים עליה ערבים כלבים". פניתי אליהם בנימוס. אמרתי שלא כל הערבים נגבים, ושאנחנו תלמידי תיכון. עשה טוב. יש לו מנמט בילגוניה הכי טובה בארץ. יש לו עשה מהשנים בבית הספר. גם בהרבה חיים ש מחשבים או אם אנחנו שומעים הרבה שהיהודים שומעים שהערבים נגבים, מלובלים, לא לומדים, זה קליט אותי.

מחזר חילת. לפני שנה במחנה ערבייהודי ליר נחת היהודים לא ידע עלינו כלום. אנחנו מרבים ענייתם הם לא יודעים ערבים. הם אמילו לא ידעו שישנו ערבים למתח, חלק אמרו לנו שיש מוסקו.

דרווש קשוע ומשפחתו: על האדמות כבר הייתי מוכן לוותר. מספיק אם יתייחסו אלי כמו אל בן-אדם. שלא יפלו אותי בשכר ובעבודה. לא במקרה אין ערבי במשרה בכירה במדינה.

תופיק: "אין לנו חוגים בכפר. המשלה אשמה. היא לא נותנת תקציבים לכפרים הערבים. בגלל זה אתה תיכין מזה רחוב ערבי. מלובל, בלי עצים, מלא וכל. היהודים הם הסיבה לכללך, ואחריכך עוד אומרים ערבי מלובל".

סוהר, תופיק, מחזר ועבר ימשיכו ללמוד אחרי התיכון. חצי מהבגרים שלנו הולכים לאוניברסיטה, הם אומרים בגאווה. המורים שלהם לא מרבים לציטוט. הם עובדי מדינה שוקקים לאישור כדי להתראיין. רעותיהם דומות במקרה לרעות התלמידים, ואין הם שומרים אתן לעצמן. רק בכיתות, כך הם טוענים, אין מביעים אותן. דברי הצעירים הם על אחריהם בלבד. זה לא מביניהם. אולי הביאו אותן מהבית או מהרובע או מדרווש קשוע.

קשה להיות, שכן דרווש אינו עובר עם תלמידי תיכון. כי הפעולה שלו הוא כקרב מאות הצעירים המוכסלים שאינם לומדים ואינם עובדים. "למדתי באוניברסיטה העברית היסטוריה ושפה וספרות ערבית", הוא אומר, אבל אחריכך יכול היה לעבוד רק כמפלע שוור, ולכל היותר כמנהל חשבונות ב"חונכה ומחברי גורע לנו במקרה שדרווש לא סיים את האוניברסיטה. חרדישיל לפני תום לימודיו התפוצצה מצבה בקסטייה של הקמפוס בנכעתרם, ואשיטו אותו כי ידע על הפעולה שהוכנה כיד הכריו במעונות הסטודנטים, ולא ריחז עליה. שנתיים וחצי ישב במעצר מינהלי. עכשיו הוא פורט את חסותו על הבורות והרוב בכפר, כי לא היה רוצה שכנו וילדים אחרים יושפעו לרעה מהכסלים. "מוכרים פה שוקאן באופן חפשי", הוא אומר. "חיללים באים מבגויות, ומוכרים נשק מותר סס".

כל שהקדמה המערבית. פלשה לסימטאות טירה (היהודים קילקלו אותנו") לא תראה שם צעיר וצעירה ערבים מטיילים יחדיו, בלתי אם נועדו זה לזה כרת וכרין. את כל הפרץ הכלתי מוטל ומסכול המציע הכלתי משוחררים, הם מנסים לנקו על מרש הכרולר. שם ליר בתי שיוכן משותפים (מתרונ כוסל למצוקת הירור), למצא את צעירי טירה מדי יום. מראה מרזים שמונה קבוצות כדורגל בכפר כן 15 אלה תושבים השחקנים אליים. אם היהודים לוקחים שחקני חיוק שוורים, הערבים לוקחים מאמן ושחקני חיוק יהודים. בספורט, לא כמו בחיים, אין גבולות ואין הבדלי תרבויות. אנחנו מקוים להגיע למצב שבו לא נודק ליהודים, אומר ד"ר איכודים עיראקי, חבר הנוחלת "הפרעל טירה".

במגרש קור אימים, כוז, אבל בולם שם. כולל המוכסלים שלו דרווש קשוע. וגם חסיד דעאט, צינגי, מורה לכדורגל, "אם אומרים לנו שבשכילנו כפרים בא זה בחודש לארץ". כך חסיד, "פצוץ רעתיבובש ומחזר, בשכילי זה מיאלי. וזה לא ענין של יחסי שכנות טובים או רעים. פשוט אין יחסי שכנות".

(המשך בעמוד 23)
מבטבוע 17

תחנת סמים אחת

לי להודות מוכנס אנשי טירה לספר על כנומיות נגבי מכוניות, על חמש תחנות סמים, על כלי נשק בלתי חוקיים ועל יריות תמשיחמשי, כינוחיו באויר, מתנדבים לקחת אהנו לתחנת סמים אחת. כולם יודעים עליות. החזים מוגן, שני שלבים חסרים, ותחזו חסום כבלוק בטון. צויד לרפוק שלוש פעמים, לומר שיסמא (היא שמורה במערכת), יד נעלמה מזוהה את חבלוק מבגנים, לקחת 25 שקלים, ומתן הקוקאין ביד.

"המשטרה לא עושה כלום", הם מאשימים. "מתערבת רק כשיש מצעות, לא מבנית שכל המצב חזק הוא מצצה אחת גדולה".
דוברת מחז המרכז במשטרת ישראל אינה מסכימה שבטיחת איש חישד בעיני יעשה. יש תחנת משטרה בכפר, היא מצוינת, בחודש מרץ נערך מבצע בכפר, עם טריקות ומחסומים. במאי נחמס שוור סמים. בן יוני לספטמבר הופעל טוכן קמו בכפר וחודות לו נחמסו אחרישער טוחי סמים. שכל אחד מהם נחת תחנה למכור חמס, "אולי בינתיים צנו תחנות חדשות", אומרת הדוברת ומוסיפה: שחודש ולי גם נעצו תושב טירה בקשר להחזקת נשק. בחודש זה ועשו סוחרים בערות קשוק לאיתור רכב גוב, מילי-עד אוקטובר נעצו בשוור 17 חיוסנים, באצו 28 מעצורים, וחוגשו 6 בלובי איפוס. "בסך-הכל חזו במר-י קטן, והפעילות המשטרתית מאד אינטנסיבית ביחס לגודל האוכלוסייה", היא מוסיפה.

דוברת המחז לא יודעת על חילי צחיל חוקנים סם המותר נשק, כמו שמספרים תושבי טירה. גם דובר צחיל אמר שבמציאת (משטרת צבאית חקורת) לא נחלת חקירת בנשא זה.
ומג"ל משרד הבטחון, פרומפור דן מיכאלי, מאשר את בעיית הרומאים הערבים ומבוססים: "הבעיה אכן ידועה, ואמיתית. ישנם כמה מאות צעירים ארבים, שחלקם עוזני לומדים, ואחרים שומרי לומדיהם. זו אינה בעיה סמלית לרומאים ערבים, אלא גם ליהודים שולמלים בארצות מסוימות וחוזרים עם דמה שאיננו מתאמה לימנ: בארץ חוקי מות, בישראל היציל הרומאים גדול את-היחוש".

כי פעם נהיה כאן רוב, כי אנחנו מרבים יותר מהר. וזה מספר אותם.

יש להם סיבה לפחז.
מחזר: "לא הם לא מכירים את הערבים".
תופיק: "אני הוא בער מדינה פלשתינאית מכסם המדינה היהודית, אני דוקא בער שתי מדינות, זו כצר סוהר קאסם, בת 15, תלמידה מצטיינת שרוצה ללמוד תרסט, לא פוליטיקה. היא מקרישה הרבה זמן ללימודים, וגם אחרי-הצדדים אינה הולכת לחוגים או לקילנוע אלא יושבת בבית. למת היא לא הולכת לחוגים".

מאת יאיר לפיד (לוס-אנג'לס)

מסמח כמעט בכל תחום אפשרי העובדה שהיא העובדה שהיא בצבעה את השיער שלה לבלונדיני, 49 היא עדיין רוקית, הסירוב שלה לנחות את חייה בתקשורת, העובדה שהיא התחילה משלושה תחומים על-כך כל – העובדה שהיא מתגננת לעיתים שנות, למעלה מכל אמריקה, הכיבור רוצה לראות דם. הצטננותם שלה מורים כהן, שבידור היא ציפור משונה ודורות שלה כוללת עוד יותר על רקע השמלנות והתעבת השמליות.

[illegible]

19 תפוחים

**לפניך רק
חלק קטן
מהמבחר
העצום
שבמכירה
המיוחדת**

■ מתצוגה מערכת שינה
אלגנטית וחזרת MERONI
איטליה, מיטה זוגית + 2 שידות
ארון לילה, מדרגה, 50%
הנחה, במקום 5,799 ש"ח
רק **3,790 ש"ח**

■ מתצוגה מערכות שינה
מודרניות וחזרת CAPINERA
איטליה, מיטה זוגית + 2 שידות
ארון לילה, מדרגה
במחיר לכן **30% הנחה**
במחיר אגוז **40% הנחה**.

■ שולחן ALENCO בגווניו אלון וטיק, 40% הנחה, במקום 152 ש"ח רק 91 ש"ח.

■ שולחן דגם CLAUDIA תוצרת KARUP דנמרק בגווניו לבן ושחור 40% הנחה, במקום 150 ש"ח רק 90 ש"ח.

מכירת

לפני הספירה

10% תנחל על כל חורזים
ממחזות צוגות: סלונים, סינור, אוכל,
מקורכות שניה, חרדי נוקר, ריחוק
ממשרד, שולחנות קפה ועוד.

אפשרות עד 13 תשלומים.
מכבדים כרטיס אשראי, וזה,
ימינו, ניראבים לחשולים
תוססת ריבית.
ממחזירים כוללים מעל, הובלה
חרכה.

**מכירת
סוף השנה
בדניש**

חידושי

DOMINO קיר תוצרת
במרוק בגוון טיט, 20% חתנח.
גם 4000A במקום 1,895 ש"ח
ק 1,516 ש"ח.
גם 4000X במקום 1,664 ש"ח
ק 1,331 ש"ח.

כסאות

כסא CS-931 תוצרת
CALLIGAR איטליה בגון שחור
ו מושב וגב מבד ברזנט. 40%
חוז. במקום 99 ש"ח
50

במסגרת פרויקט, FREDERICA, בגוון שחור
ומושב חבל. 30% הנחה.
מקום 242 ש"ח רק 169 ש"ח,

MALMO כסא
זונים אלון ושחור עם מושב
זר. 30% תנחת.
קום 214 ש"ח רק 150 ש"ח.

[illegible]

■ 5 דגמים של מערכות ישיבה
3+2+1 ברימוד בד
בשלל צבעים מרהיבים
רק 2.799 ₪*

פינות אוכל

במקום 657 ש"ח רק 394 ש"ח.

● שולחן אוכל אובלי LARS-2
גובה סייק, 90×135 ס"מ נפתח
ל-90×235 ס"מ, 30% חנחה.
במקום 1,083 ש"ח

ש"ח 758
שולחן אוכל אובלי-2
גוונים: בוק, שחור או פליסנור,
204 הנחה.

מקום 1,083 ש"ח רק 866 ש"ח.
שולחן אוכל אובלי-2 SKOL
גזון טיפ, 160x105 ס"מ. נמנה
260 ס"מ. 30% מנחה

מקום 1,276 ש"ח
893 ש"ח.

מקדמת ישיבה 3+2+1 דגם
CAVALLIERI תוצרת MINUET
לילה בעור, משובח ובמגוון
מים רק 3,999 ש"ח במזומן.

ערכת ישיבה 3+2+1 מעור
CAVALLIERI תוצרת GUBA
ליח במנוף צבעים
4.999 ₪ נ"מ רמזומן

ערכה ישיבה מעור 3+2+1
MEDUSA תוצרת
CAVALLI חיסלית במגון

NATI איטלית, בגוץ לבן,
3- דגם SOCRATES תוצרת
מזרחה מערכת ישיבה מעור

הנחה, במקום 8,240 ש"ח.
6,59 ש"ח.

CAS איטליה, 30% חנוכה,
 6,631 ש"ח
 4,64 ש"ח

המכירה מתחילה במוצאי שבת 29.12 בשעה 19:00
בתנאים דניש, ובמחסני המכירה ותמשך 6 ימים בלבד *
בימים א' (12.5-11.30) בשעות 19:00-9:00 ברציפות.
ביום ו' בשעות 13:00-9:00

[illegible]

מלך ים זמנך

(המשך מהעמוד הקודם)

המקרה של גונסון, אנב, הוא דוגמה אוניברסלית לכשירות של בירד בכל הקשור ליחסי ציבור. אחרי שלחצו אותה אל הקיר לבני ההולטה היא אמרה: "היום הם שולחים למנות כושי מוגבל בן 19, ומצדד התומכים שלה היו מועדעים. השופט ויליאם א. ניוסום, תומך וחבר אישי של בירד, אמר: "למה, בשם אלוהים, היא לא יכולה להגיד את אותו דבר כריז, אבל להתחיל את זה במשפט, 'ככל שאני מתעבת את המשפט המבזיל הזה...' זה היה משנה את כל התמונה". למה מפני שהיא חשבת שכמופ של דבר האמת תצא לאור. בירד סירבה להביט בשבטות ה-80 לא מספיק שתהיה צורק, אחר כך גם לעשות את זה בערוץ 4.

רוו אליזבת בירד נולדה באריזונה בתקופת השפל הכלכלי של אמצע שנות ה-30. כשהייתה בת חמש עזב אביה - סוכן נוסע של סבצקס - את הבית, ונפטר לאחר זמן קצר. בגיל 14 עזבו היא ואמה את אריזונה ועברו ללונדון איילנד, גווינ'הוק. בירד למדה בברוקלין קולג', שם הייתה הדלימיה הלכנה היחידה בכיתה. אחר כך עברה ללמוד באוניברסיטת לונדון אילנד, וסיימה את התואר שלה באוניברסיטת 'ברקלי' בקליפורניה, שהייתה מרכז מחקרים הסטודנטים של שנות ה-60.

רוו הקי, עורכרין מלוס אנג'לס שלם עם בירד באותה הכיתה ב'ברקלי', אומר שהיא הייתה מאוד נחמדה, סטודנטית לא מכריזה במיוחד, ובחורה משונה מאוד. כבר אז נלטה התכונה שגרמה לה כל כך הרבה בעיות מאוחר יותר - העובדה שלא אכפת לה מה חשבים עליה. אחרי שסיימה את הלימודים התחילה בירד לעבוד במפקדיות המחת של מנהל האגף. היא הייתה האישה הראשונה שעבדה שם אישית, אבל לאף אחד לא היה יותר מדי טענות אליה.

הקריירה הפוליטית של בירד התחילה כמו שהתחילו הרבה רבדים הקשורים בה - בפליטת פה. ב-1974 השתתפה במסע הבחירות של ג'רי בראון למשרת מושל מדינת קליפורניה. רוב התפקיד שלה התמצה בלונדון את בראון ממקום למקום ולעזור לו לטובת את תיק המסמכים שלו למה ובחורה. בשלב מסוים של המסע הזה כמעט בירד לצוות של בראון שהוא

שומר להפסיד בבחירות. הם החליטו, בישיבה מיוחדת, לא לספר לבראון על מצב האמיתי. כמה ימים מאוחר יותר לקחה בירד את בראון ואת מנהל המסע שלו, טום קרין, לאסיפת בחירות. בירד שאל בראון את קרין איך תולך לו. קרין אמר שאין טפק שבראון יצא. בראון פנה אל בירד ושאל אותה מה רעיה, בירד, בלי לחשוף את הראש מהנהג, אמרה שכריזע אין לו סיכוי ויהיה לו מול אם הוא ישחק במשך.

"חשבתו שקרין עמד להתפוצץ בכל רגע", היא טענה מאוחר יותר. בראון דווקא אהב את הכנות שלה ובמשך המסע נהג להיוועץ בה בכל הרמנות. אחרי שבכל זאת וזה בבחירות לבקשיל, הוא מינה אותה כשרת החקלאות של קליפורניה. הם היו זוג מוזר, בראון ובירד, כמוה היה גם הוא חובב מריטציה, צמחוני ורוחק בניגוד לה, בראון לא הפסיק לחולל שערוריות. הרומן המתמשך שלו עם זמרת הרוק לינדה רונסטאט הסעיר את אהליב במשך חודשים. בירד שמרה על איפוק בבית הפרטים אבל הסעירה את המיסמך הפוליטי בשורת החלטות ליברליות בקיצוניות.

הא לא נכון, אנב, שפוליטיקאים כבירד ובראון יכולים לצמוח רק באמריקה, או רק בקליפורניה. בעיני האזרח האמריקאי הממוצע הם היו משונים באותה מידה שיהיה משונה בעיני האזרח הישראלי הממוצע אם יצחק שמיר ינהל רומן עם ריטה בזמן שמיים תעסה גלדור תוריע שהיא תחליטה למסור את בית אסיה לאקרים, נשניהם מסרפים לכנס מסיבת עיתונאים מפני שהם ממקדים לקדם סטיוולוגיה. בירד נשארה במשרד החקלאות במשך שנתיים, בהן רכשה לעצמה אייכים בקרב מסוצד, היא הצליחה בין השאר, להעליב בישוף קטולי לאחשוב במיוחד בשם חומס ג. מנהיג, חבישון האמביציוני הצליח איכשהו להשתחל לזערה לעזרה לאיכרים וכלה שם את רכ וטנו בנסיונות לגייס נשמות לקהילה שלה. בירד, אחרי כמה נסיונות קלושים לרבר איתו, שטוס גיטרילה את משרתו ותעבירה לעצמה את הסמכויות שלו.

הבישוף זכר את העלבון. עם הזמן הפך להיות הארכיבישוף של לוס אנג'לס ואחת הרמויות הדתיות החשובות בקליפורניה. כשביד מונתה, ב-1976, לנשיאת בית המשפט העליון של המדינה, פרטס מהוני מכתב גלוי בעתונות שבו הביע ספקות לגבי יציבותה הנפשית של השופטת החדשה. כשהחל נושא עונש המוות להיות פופולארי עלה מהוני על הגל בהתלהבות חשודה במקצת לגבי אדם שמייצג את הדת הרוגלת ב'להושיט את הלחי השניה (פארדוכסלית), התמיכה הנלהבת בעונש המוות מצד אנשי הדת בקליפורניה שונה רק להתלהבותם נגד ההפלות. להבדיל מרוו בירד, אלוהים דווקא מופיע יד הדבה בטלוויזיה האמריקאית. בירד, כרגילה, התעלמה.

ככלל, הבניסה של בירד לבית המשפט העליון הייתה, פחות או יותר, חורה בגרילת על מה שקרה מאוחר יותר. ביום הראשון שלה במשרד נכנס אליה שופט אחר שהתמנה באותו יום, ויילי מנאל, ושאל אותה אם הוא יכול לנסוע איתה לסעודה החגיגית שעתיד השופטים הוותיקים לכבד השופטים החדשים. בירד התחילה עליו ולא ענתה. היא הייתה היחידה שלא הוזמנה לסעודה. השופטים הוותיקים יותר מנו על ידי המיסמך הרפובליקני הקודם ולא אהבו את הרעיון שהתנוחה עליהם אישה שהייתה ידועה כרבתה לגדי בראון, שמעולם לא הסתיר את העובדה שלדעתו המיסמך השישי הקליפורני הוא בובנוני, אטום וכלתי יעיל.

בחודשים הראשונים ניסתה בירד - אולי במעם הראשונה בחייה - להיות נחמדה וחברותית. זה לא עבר. מסך הרעות הקדומות נהגה היה עבה מדי. אחר כך במסא לה. בוקר אחד הופיעו השופטים ללשכות וגילו מצעולים על כל הדלתות. כשהם שאלו מה קרה, הודיעו להם שהמפתחות אצל בירד ומעכשיו אין יותר כניסה חופשית ללשכות. בלי שהיא אמרה את זה היה ברור כיבירד החליטה לבדוק מתי באים השופטים לעבודה. המלחמה הזו.

בארבע השנים הראשונות זו הייתה מלחמה שקטה יחסית, יותר מסביב לגינונים מאשר סביב עקרונות. שופטים הרליפו בעילוסים פרטים עסיסיים על בירד. באיזנות לעתונות, בירד מצידה לא הגיבה אבל כפתה על השופטים מערכת ארמיניסטיסטיבית שחיבה אותם לרוח על שעת העבודה, וקיצצה את הזמן בין מסקין אחד למשנהו. השופטים סירבו בעקשנות להזמין את בירד לכל אירוע חברתי. בירד העבירה את הישיבות החדריות של בית המשפט מן הקאנטרי קלאב האקסלוסיבי, שבו הם נהגו להתכנס, אל בית משרדים מקומי וחלפה את הלימוזינות של השופטים במכוניות סטנדרט.

המריבות האלה נמשכו עד הבחירות של 1981. קצת לפני כן קיבלו השופטים עזרה ממקום בלתי צמוד. חברות הביטוח הקליפורניות, שהיו מועדועות ממסדי הדין של בירד נגד, נכנסו למערכת הבחירות באגרסיביות האופיינית להן. קליפורניה הייתה היא המדינה היחידה בארה"ב שבה ביטוח הרבה הוא חובה. התוצאה היא שכל נושא הביטוח הוא מרכזי מאוד במדינה העמוסה ביותר בכלי רכב במלם אחדות - כסף, הרבה כסף.

עד 1981, הבחירות לבתי המשפט היו כעצם בחירות פורמליות. כי מי מסוגל לזכור את השמות של כל השופטים באותה שנה נבחרה בירד מחרש ברוב דיוח של 51.4 אחוז - הגמון ביותר בתולדות קליפורניה. מאז דערו ארבע שנים, בירד לא השתתפה אמריקה כן. אחרי שתי קריצות של רייגן, אמריקה היא שמרנית מתמיד, דתית מתמיד, וקיצונית יותר מאישיעם. בירד, עד הוצע האחרון, סרבה להתייחס לאפשרות שהיא תפסיד. אבל הבחורים שילחו אותה הביתה.

במסיבת העתונאים שכינסה מיד לאחר התבוסה, שאל אותה אחד הכתבים איך היא מקבלת את ההפסד שלה. בירד התחילה עלי, חייכה ואמרה: "כמו גבר". מאז היא יושבת בבית ומסרבת להשיב על שאלות. היא לא תכננה שום קריירה אלטרנטיבית, לא חסכה כסף, וענתה מראש ב"לא" מוחלט על כל תצעת עבודה חליטית. כמו רבים מבני דורו, רוד בירד לא הייתה מסוגלת להתנגל לאמריקה החדשה, המדינה המתקדמת ביותר בעולם בכל תחום מלבד התושבים שלה.

כשפותחים עוד חשבון עו"ש כדאי שיהיה משופר

כשאתה פותח ע"ש משופר איןך משלם דמי נדחל וחשבון דיןך ממשיכה שיקים. איןך משלם על מעלות כמו קנייה ומכירה של חס"ס, פק"מ, הפקדות שיקים ומחזרנים, רישום פעולות במט"ח, משיכת כסף באלקטרי האוטומטי, רישום פעולות בווירט ערך ועוד. וזה לא הכל, אלה גם מנה ממושיכה ויר בריכח ממוערת של 1,500 ש"ח.

וכשהבנקים סגורים הבינלאומי פתוח והבינלאומי פתוח כל יום עד שחיים אחר הנדריים וביטוי שני דביעי עד 7:00 בערב (מ-7.12.86) שעת מיוחדת אלה מאפשרות לך לסדר את ענייך הכספיים גם בשעות שהבנקים האזורים סגורים.

עשה חשבון נוסף - פתח חשבון גם בבנילאומי.

* מכן והשאר ימנה בקבלת בנחוחות מנוח.

קשר בראל

פ.א.ו.פ. תעשיות פלסטיק

מוצרי קדום מכירות הדפסי משי

סוקולוב 53 הרצליה, מיקוד: 46497
טלפונים: 84394, 87176, 84744-052

המופע מ.א.ו.פ. מיוצר לרעיונות
לרעיונות ולעצמיות של העליונות
בנושא עיצוב המוצר.
המופע מ.א.ו.פ. מיוצר ומעצב מנעון
וידע של מוצרים מכליטיק רך
לשימוש משידי, ומשוחן משידי
כתיבה ומנוחה.
המופע מ.א.ו.פ. מיוצר ומעצב מנעון
וידע של מוצרים מכליטיק רך
לשימוש משידי, ומשוחן משידי
כתיבה ומנוחה.

חברתנו מתמחה - שירותים המעניקים לחפץ את
מוצרינו ותקשור למשרדי החברה.

(משך מעמוד 17)

חצי דגה להחיש ומאלתר מילון של ביטויי
גוי הוא שומע ברוחב היהודי. לא קשה לגייס
מורכב לערה. הבורה מסביב עושים זאת בקלות
שוק "דרכי מלוכלך, עבודה ערבית, ערבים, אין
למפץ בעיר אפילו יורה ארבעים שנה בקבר. וזה
הגורם הגורמים שהיו לשיגרה אש"ף, מחבלים.
דרושי "אני כבר לא נעלב. אני כבר מחוסן.
פנט נעתי באוטובוס. עלה שוטר, ברק שני ערבים
מקט והתחיל לדרת. קפצתי ושאלתי: "למה אינך
טוב אחי גם אני ערבי. אחרי מהנסעים צחקו.
אדם לא הניב. אבל תלמיד ישיבה שישב ליד, קם
וקם למסע אור".

חצי דגה כשהוא מצטט סימטאות כמו "הערבים
והשאלים הם חלק מהמדינה". קשה לו להאמין שיש
עו יהודים המאמינים בכך. "אני חונכתי לרדוש כל
המן משה שמגיע לי ולא נותנים לי".

מה גרע לך?
"אם זאת אומרת מה מגיע לי אדמותי, וכוית".
דרושי "על האדמות כבר הייתי מוכן לוותר.
מסק אם תתייחס אלי כמו אל בן-אדם. שלא יפלו
אחי נשבר. שלא יפלו אחי בסוג העבודה. אין זה
קשה שלא תמצא ערבי במשרה בכירה במדינה".
אדם מרגישים כמו אורחים סוג ב'?

"דוגה סוג ב' הם האתיופיים, אחר-כך באים
הערבים, הגרמנים, התימנים ואולי אחרים סוג ה'
צמח".

חומר נאצר, בן 16, כדורגלן בקבוצת הנוער של
"שקל" סירה, הוא מ"הקליינטים" של דרוושי. שוקע
לא לשם ולא עובד בימים, וכלילות מוטוס. "ישב
מת קשה עד עשר בערב, הולך ישן עד שתיים-עשרה
מילה, ושוב יוצא". הוא מתאר את סדר יומו וכולם
חוקים.

א רוחת צהריים בביתו של דרוושי.
כשהוא עוזר לאשתו להכין את
הסעודה, אהנו מתכוננים במתנות
התלויות על הקיר. באותו מות ליד
פלטניא המסמך "ז" באצבעותיו
ומחזיק בידו מברשת, שאן סיים
לסווג על הקיר בארזים "עלשתי ערבית". דרוושי
מק שוקי מזה ריו ארומה. וזהו מתקשש שוה דג.
אנשים הכנים במשפחה קשור מתחנכים בצל
המשפחה הללו, בגלוי, לאור היום, ובלי בושח. לאחר
במים, סייק, יש חבר יחודי. אורי מכפר-סבא. הם
נמשכים בוג לטנים שמארגנים חברי קבוצת "ניצני
שום, מרוב יחורים מוחלי, שבאו להגורר בכפרים
ערבים במטרה לקרב לבבות. דרוושי מדבר עליהם
מתיקה כשהוא מסיים להכין את האוכל, אבל גם
שוק רומנטי "זו לא בושח אהנו חיים כאן ארבעים
שנה, ערבים צעירים מוחלי שיבאו לקרב ביננו".

הבן של דרוושי, סייק, מציג בנאומו את מחברת
הקניית שלו. למה הוא לומר עברית? "כי זו מדינה
יהודית, משיב הבן, ואני צועק עליי מהמטבח שהוא
מקט. את כל גורר אהנו סייק בנאומו רבה יותר אל
ומחשב שלו. הוא ילד ערבי ונחמד, בן 10, ומספר
שחקן משחקים הכל בחינוכו ובחינוכם של שלושת
אחיו. הוא כבר לא יורה כמו סבא, והושבת שם בחור
ושמן להחזקת משמש החורפית, שאינה יודעת קרוא
ומכתב. אהנו מוענת שהמטיק לשונא יהודים מאו
למה למה. אבל לפני כן היו לה רי סיבות לשונא
יהודים. הם דרגו את בעלה ואת בנה במלחמת
העצרה. הבן, הבן למה גררם, אבל הבעל מנס עמר
לך בזה המצב מכור. הוא גם מספר על שלושים
חום שחל למה במתחקה ונקלש ממנה. עי היום
זה חלום למה ומתבלת איד היהודים בגו בתים על
המטבח שלה. אבל היא לא שונאה. היא חיתה במכה.

החברה מ"ניצני שלום" נתקלו ביום
חשדני בתחילת הדרך. חשבו שהם
סוכנים אמריקנים או של השב"כ.

האשה היהודי לבנה הקטן. "אני מברכת איתו עברית,
עם סולטאן, היא לא מסתירה גאווה. בן יחיד הוא לה.
הכל טוב. הכל בסדר. כפר נחמד. אנשים טובים.
החסידים עם משפחת בעלה מאה אחו. חברות ערביות?
המן. חברות יהודיות? גם. מה הבעל עושה? עכשיו
כלום.

"חל שיש כוח מרחק בין יהודים וערבים", היא
מאצטרת. "הערבי הראשון שהכרתי זה בעלי. ישבתי
בבית קפה בתל-אביב, וככה נפגשנו. בהתחלה גרנו
בחדר אחד בתל-אביב, אחר-כך עברנו לכפר.
התקומתי בבחורה עצמי. תראה איזה קוטנ' יש לי
עכשיו, ואיך הוא מסודר בפנים, תשתגע. אהנו בבית
מה. מבחינת לוקסוס הכל יש בפנים.
חשה באליהו
לה מרגישה. כבר שלושים-עשרה שנה אני היה
מה, ולא רואה אפליה. זה כבר עשיר מאד. יש מה
וילות פאר, שגוער".

סמים, גניבות?
"גם בשכונת התקווה יש גניבות. אני רואה
לפעמים מביאים מכונות גנבות, מפרקים, שורפים.
לא עושים לגנבים כלום. אני לא מתערבת. פשוט חבל
בן אדם קונה מכונת בשמונים מיליון ושורפים לו.
הכל. מול שלא גונבים מה בחור הכפר. גונבים רק
מהיהודים מוצ'".

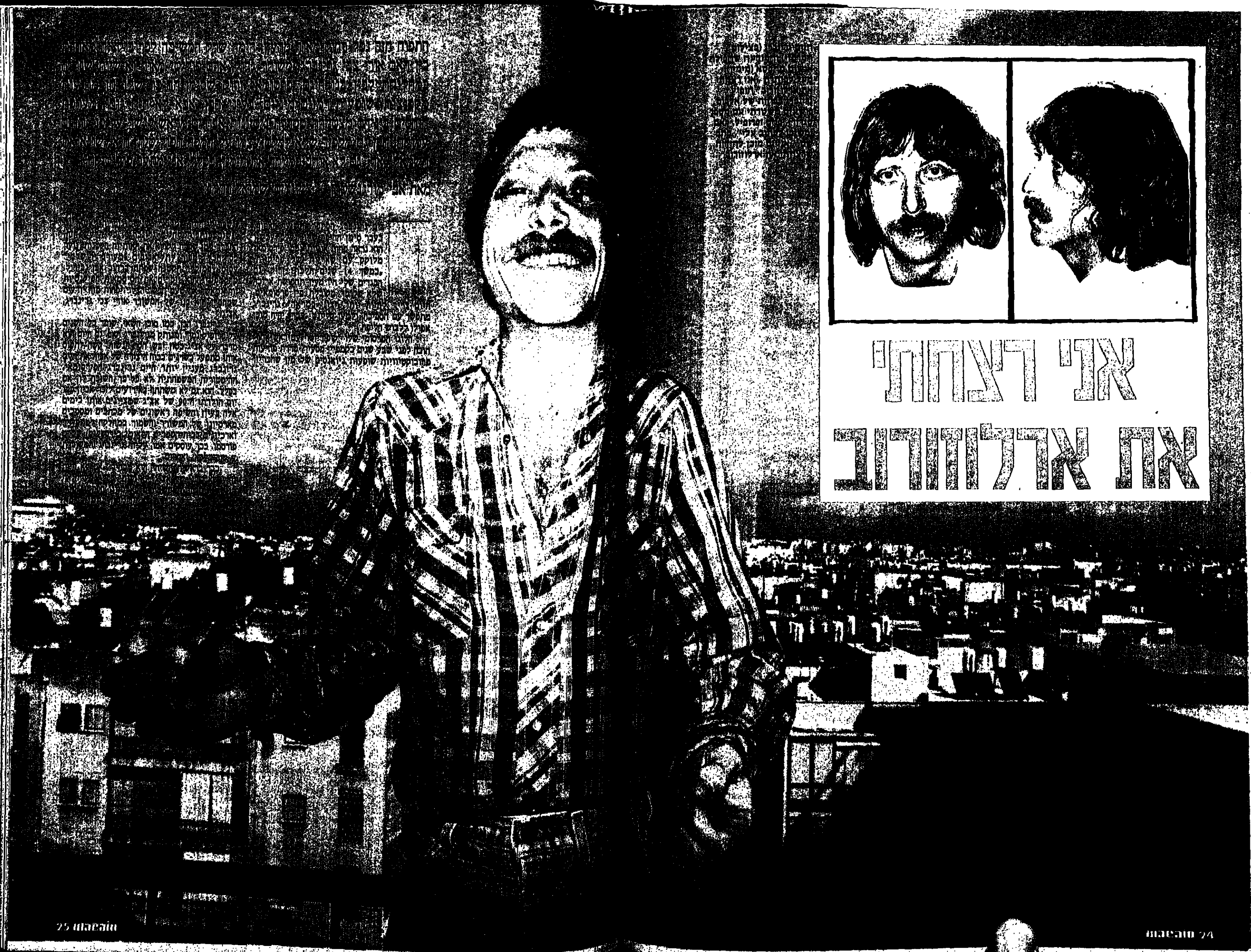
ב יתקפה חמה אדם בשעת הערב. לא
רק חילכי בשל. יושבים, גברים בלבד,
ומשחקים קלפים, מנצור חמים, קבלן
שלי, בא לכאן להרוג את הזמן. "אין
לי לאן ללכת בערב", הוא אומר ארוח
אחר הוא מודה. שמו חסן (לא רוצה
לתת שם משפחה). "בית הקפה הוא הבילוי היחיד
שיש לי. זהו בילוי רק, אבל מה לי לעשות חוץ מזה?
לשבת בבית כל ערב זה נמאס". עיר ארוח, מוסטפא
מסרודו. זה מרטי אכסלה. "יש הרבה מנהלים בכפר",
הוא אומר. "אולי חמישים-מאה או ששמונים. זה עשה
דרכה אנשים ממדברים".

כשרארי מתחיל לרדור, כולם משתחזקים
ומקשיבים בשקט. רארי הוא מורה במיכון ונתונים לו
כבוד. "זהו מצב מסוכן מאד לחברה הישראלית", הוא
אומר, "הממורמרים מאשימים את כל העולם. בגלל זה
יש סמים יש גניבות".

קול המואזין קורא לתפילה מצרי המסגר.
תסכול מוליד חוקפנות, כך לימרו את זוהר
עבר-אליהו במוג לסוציולוגיה. בסירה הוא מתגנן
בינתיים לשכרון הסמים, או לחזרה אל הרח, או
לשנייה. תנועת החזרה בחושבה לא חוקה כמו בכפרים
אחרים, אך "טריף חסמים מודה.

"רוב החושבים פה שומרים על החוק", אומרים
אנשי סירה. "אבל אהנו רואנים לילדים שלנו סמים
אלה שאינם שומרים. המשטרה לא עושה להם כלום.
תביא לה נושא במחנה, ותראה את המשטרה הכי טובה
בעולם. אבל בלחל את חסמים היא לא טובה. היא לא
מבינה שהחסמים בסירה. זה כבר לא ענינה פוליטי.
וזה סכנה במחנה. בלונגה.

עמוס לבב
מלכאכא 23

את אדליוודוב
את ריצקה'י
שקלל

הז'נרל מרין

מנהטן, ניו-יורק בברלי הילס, לוס אנג'לס צמרת אביב, תל-אביב

תוכל לבחור בדירה ששטחה 145, 146, 148 מ"ר או 158 מ"ר. תחנה ב-4% או 5% חדרים מרווחים, כולל אפשרות לסלון ענק בן 50 מ"ר. אם אתם זקוקים לחדר עבודה נוסף תוכל לקבל מבלי לשלם במרחב המרחב. בכל דירה מטבח מודרני המכיל פיתת אוכל לשישה אנשים. מרפסת שורת גרזן. חדר-שינה חורגים עם חדר ארונות וחדר אמבטיה צמודים. שלושה חדרים ממוזגים פורטני אלון משובח. מסגרות חלונות ותריסים עשויים אלומיניום מושחם. בקירות מותקנת צנרת חדשנית בשיטה "צינור בתוך צינור" המילה האחרונה באינסטלציה מודרנית. איכות הבניה ותמיכה המושלם מעמידים את דירתך במורה אחת עם דירות פאר ברובע חוקרן בעולם. נשמח לשבת ולתכנן יחד איתך את חבטת חסופי המעמי של דירתך ולעזור לך לבחור סוגי גימור משלים כגון מרפצות קרדה, מרפצות שיש, מטבח אמריקאי, קרמיקות, מבחר כלים מטכניים ועוד.

האנשים שבונים את צמרת אביב
לביצוע פרויקט יוקרה זה חברו יחד שתי חברות בניה עתירות ידע, ניסיון ומיניסטר: אפיקה ישראל לחשקט בע"מ מקבוצת בנק לאומי, שבנתה את סביון וחברת ש.א.ב. בע"מ שלה 60 שנות ניסיון וידע בענף הבנייה.

מה יש לדבר?
טוב מראה עיניים מאלף מילים. אתם מוזמנים לבוא ולהתרשם במו עיניכם. התקשר אלינו או הכנס לביקור באתר הבניה. נשמח לחפש איתך ולהציע במידת שדרה של תוכניות רכישת שארית מון ותאים ליכולתך ותאפשר לך להיות ברמת החיים לה אתם רואים.

מסכים במשרדי המכירות באתר
רח' ברזיל 5 רמת-אביב
כל יום מ-10:00-14:00 ובשבת מ-10:00-18:30

אינטרוקום - טלוויזיה משובחת, גנרטור לשעת חרום ודלתות פלדה מתוצרת רב בריח בכל כיסא מבטיחות בטוחות מבטימאלי.
בבנין חנית עילית צמודת וחניון תת-קרקעי אליו תגיע ישר מהממלית. שער חניון יפתח אך ורק על פי תוראותיך.

כל דירה - וילה ממוזגת
בבנין בצמרת אביב בנין כך שבכל קומה אנשים נפרדים ובכל אגף דירה אחת בלבד העומדת כיחידה פרטית ואוטונומית. כל דירה תהיה ממוזגת עצמאית ודירתית של מיוזג אוויר (קרור - חימום) ומערכת חסכונית למים חמים 24 שעות ביממה. בין דירה לדירה רק קיר משותף אחד בלבד המבטיח שקט ומריונות מורכבים בידוד מיוחד מבטיח ניצול מושלם של אנרגיה ללא בריחת חום בחורף או קורר בקיץ ומבטיח שקט מרבי בתוך הדירה.

צמרת אביב
דירות 5 כוכבים בשכונת 5 כוכבים

אפיקה ישראל לחשקט בע"מ, מקבוצת בנק לאומי, תיארח אחד חשם 03-650281
ש.א.ב. בע"מ, חולון, סוקולוב 64 03-886565

הנני חוקרת של אנשי העולם

לשום מקל, מבגלי חברת הסרטים הבינלאומית קופי שי יוחר מדירה אחת - העניסוק מחייב. נק של דירות פאר בבברלי הילס, לוס אנג'לס, ניו-יורק ובצמרת אביב, תל-אביב. לשלוח הנעים אלה נמנים על רובעי חוקרת משל. יש לשלוחם קו-מאפיין: תמנאן בחס זיחת פאר המשקיפות אל חנוך. מיקום בסמון למסחתי הברות עד שהסתרתי. אבא, מבגלי לא אב את הראה אות, אבל לא עשה מה מצינות. הוא רק אמר: "שער קצר יותר יפה וזה".

הנני 5 כוכבים של תל-אביב
הנני חוקרת חנית שכונת מנורס ויוקרנית ששטח במרכז רמת-אביב, על צומת ראשית, שער מרכז מסחרי חדש. הבנינים דמויי ענני עננים לגובה 12 קומות ומשקופים אל חלונותיהם של חום ושפלת חתוף. במרחבים חלשים שכן הבנינים וירוק מרפצות וצמחייה שמתאחד טיטמו מימד של נופש ובריאות למסחר חיים.

הנני 5 כוכבים
הנני חוכב חמיון של בנין צמרת אביב מעניק ללדירה יתירות רבים. כל דירה פונה לחמישה חומים ומבטאים 5 כיווני פרטיות מוחלטות ומשקף כיוון אור שכל. נחמד כמות במצמרת אביב מיושמות שיטות נחמד הדורשות ביותר: הבנין מצופה ממסד עד מותקן בקרמיקה איטלקית. כשאתם נכנס לבנין נקטם את פני לבי מפורר שקירותיו וכוכיות קושי איטלקי, תאורה מיוחדת וצמחייה לרוב. בכל שפה לבי קומתי עם תאורה מתמדת, בקומת חוקרן מענין משותף לדיירי חבית.

הנני מיוחד מושם על בטוח: 2 חדרי מדרגות פרדים, מלכות אוטומטיות יחשובותי, מערכת אררייזן מנה לעסקי שיווק ומכירות, וכאן תחנודע לעולם הפרסום. הוא נסל לארה"ב להשתלם במקצוע כלל העמולה פוליטית, ונכנס לשוק הישראלי ב1979 עם המעורב ירושלים - מאכל מאו פוטלר בירושלים, שכולו תערוכת חלקי פנים של עוז גלחים על האש בתוך פיתה. הוא חושב שהמתכנן ידען את התליאביים שמאסו בסטייקים והמבדרגים צוממים ירישים. אבל מה שרען באמת. היו המורעות שנים ועיצב. הייתי מאוד דרוך בכסף, והיפסתי גיוס פרסומי מיוחד. אריה רומבובי עוז לי מאו. הוא נט לי את המעטת המקצועית, אלמלא הוא, לא היה לי מסקין במחן לעשות מה שעשיתי.

מתחת לכותרת: גושבר לי חייך. כתב גרינברג (א) (המשך בעמך 32)

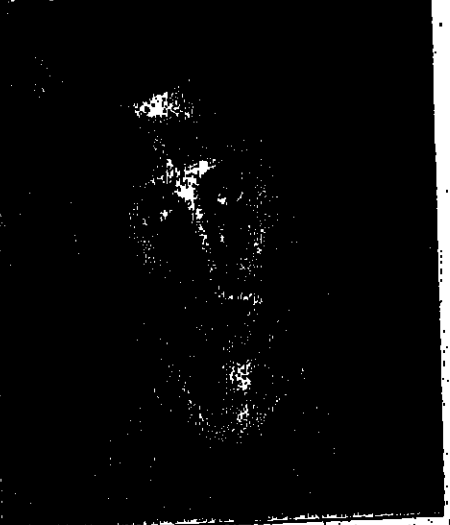

לתנועה הקיבוצית. צריך רק לדעת את והכי חשוב בפרסום זה לדעת שהקף לא פחות חכם מפר. אתה לא יכול להתייחס אליו כאל רבלי. מה מקור השראה לשיווק בשר על האש, משחות שיניים ופוליטיקאים בראיון ל"מגזין" אמר חיים גרינברג שיצירותיו של אביו הן לא כריות בשר שלו. ער כמה שזה נשמע מפתיע, אין לי בבית ולו גם קובץ שירה אחד של אבי. בשבילי, אבא לא היה 'גורל', ששם בדינה' אבל מודעות הפרסומה שלו, הוא חושב, היו לא פחות פרוכטקטיות משירת אביו. רק הניחן היה גרמה אחר.

מערכת היחסים בין האב לנ מצטיירת בשיחה כסדרה של ניסיונות אבירים מראש לגשר על פני תחת עמקה. כשהיים גורל, אבא כבר התקן למעלה מחמישים. פער הדורות והמנטליות חסמו את דרכי הקירבה ההדדית. כשהייתי בן 12 החלה ההיסטוריה של שנות הששים היבטל היו האלימים שלנו, ואבי הסתובב כמו דופי בכך מגיל צעיר יותר. שיר אור, גיינס קרן שעלי מורבקות כל מיני סחבות. מברתי בבית-ספר יוקרתי, קשות, ענוש לטטייל כי למדו בו ילדים של עורביריון פוליטיקאים, אנשי עסקים, כשתלמיד עישן חושב אותו, מיר המנוח את הוריו לשיחה. אני הייתי עם פן פריק. האנשים היועו מהמורא שלי. זה השני עליהם כמו שהכרובות הפאקטיסט השפיעה על מבוגרים רבים בתקופה שלנו. לא נתנו לי לנש למסחתי הברות עד שהסתרתי. אבא, מבגלי לא אב את הראה אות, אבל לא עשה מה מצינות. הוא רק אמר: "שער קצר יותר יפה וזה".

ההסברה. לא באתי לליכוד כנלל הדרות שליטת, וככל העניין ראיתי אך ורק את הצד המקצועי. אלא שבאותה מערכת בחירות עבר גם נתן ברין, עיתונאי שהיה אחי מיעדי התקשורת של הליכוד. אחי ביקש לשבת עם שרים ולאסוף מהם חומר לשימוש במסע הפרסום. ברין לא אהב את הרעיון. הלבוש המרשל שלי הרתיק אותו. הוא חשב שאני גורא דרוק מכרי לשבת עם פוליטיקאים בכירים. גרמה לי שהוא גם לא אהב את המנגנון של צנבר לי חייך. זה גורא לו וול מרי. האירוני בסיפור שברון ואביו היו בני גני אצלנו. אולי גם לא אהב אצלי את מה שגורא כסטייה מרוב של אבי. יכולתי להילחם בו, אבל העדפתי להחליף תפקיד. זו היתה הפעם הראשונה שיצאתי ניוק כנלל של התגמלות את הציניות ממני ככנו של אבא.

רע אבא. היתה אוירה נינוחה עד שחא הגיע ולא רציתי שהיא חשונה כנלל. המדעות הפרובוקטיביות שעשה לעצמו רווקא היו טובות והוכיחו שיש לו יכולת. אבל הפירסומה הוות לא התאימה למערכת הבחירות של הליכוד. מעולם לא ביקרתי בבית אבא. נכון שאבא היה יריד קרוב של אבא, ולכאורה היום הוא היה צריך לפעול לטובתו. אבל באמת שאני לי גנר שום דבר אישי. פשוט לא גורא לי מתאלי מבחינה מקצועית, שהוא יעבור במערכת הבחירות שלנו. לא קשור ללבשו או לפרסומה שלו. חיים גרינברג אהב לעבוד בתעמולה בחירות. עשיתי בשטח הזה כמה השתלמויות. הרבה יותר קשה אבל גם הרבה יותר מרתק למכור פוליטיקאים מאשר למכור משחות שיניים. הוא חושב ששמעון פרס, כמזכיר-קשורת, קל יותר לשיווק מאשר יצחק שמיר. הוא חושב שפרסומאי טוב, כמחול, למשל, יכול היה למכור אפילו את כהנא לקול רחב יותר. אפשר למכור כל אחד בצורה ייחודית. אפילו ליכודניק

אורי צבי גרינברג בעיר של ציונות תנ"ך

(המשך מדעמוד הקודם)
כל הילה רומנטית: כאשר הייתי ילד, לא היה בבית יחיד גדול. נכון שאבא היה רגוע מפורסם ואישיות רומנטית וחמיר היתה אצלנו אווירה ספרותית, תרבותית, אבל אינני זוכר שכבית הסתובבו ספרים ומשוררים יותר מאנשים אחרים. בין באי הבית היו גם אנשים פוליטיים כמו גורל, כהן, אבל הבסיס לא היה פוליטי. מי שבא, בא על בסיס אישי, של ידידות או הערצה.

גרינברג הוא לא כריק המודל של הפירסומאי המצוי. לא מענה, לא מכותרת. לא הכי מחושב. למגישה הוא מגיע בגינות משומשים, אחר חיק גייסם בוגר ואחר חיק עור, לשם האיוון בין הממוסל לרוק. נכון קומה, שברירי, ששם גייגי ועיני תכלת. מכיר קצת את אורלה קינסקי. כל אחד והתוף שלו. שון יריכור ששקט שמורר לפעמים בצנחן רועם, דרוקא בבקומות תלא מצויקים במיוחד, למשל כשהוא מספר בבית-העלמין בולשי. החברים היו צוחקים וכלימיני כריחות מורחות עפו או באוויר. זה אולי נשמע מקאברי, אבל בסך הכל אתה לא עוסק שם בתהליך הקבורה עצמו אלא רק קופץ את הדיים והנב.

היה לנו של אבא לא ויכח את חיים מעולם בשום בוגוס. להרשן. המורים בבית-הספר הסתכלו עליו בזוכיות מגרלת. הוא לא אהב את הציפיות הגדולות שנתנו בו. בשטח לא כשאתה רוצה לברוח משיווק מולדת כדי לשחק כדורגל בחוץ. היום של החברה אלי היה רגיל, ואני השתלמתי להעלים את הקשר ולא התרדתי בראש חוצות שצני בנו של המשורר. כנראה שתמי רציתי להיות עצמאי ולא להגיע להישגים בתוך הברזל. מבר שני, מעולם גם לא נתקלתי ביחס שלילי, בחברה או מצד גופים פוליטיים. כנראה שההמונה גורדה מתוך רצון שלא להתעמת עם שאלות סקרניות ומחשבות. רציתי להיות אני.

كتاب في

Love you

אמון שמוש

סוף

סופר אמנון שמואל מרחב

המחלקה לטיפול בנפגעים (מ.נ.פ.)

אופן סכמטי, במעגלים של עשורים. בכל עשור יש שמונה מרכזי שסביבו הולך סובב. במרכז העשור ראשון - הולך קהילה עתיקה, גאון, עם ייחור ועושר

කාලය :

הנהלת מועדון

מבצע לתקופה מוגבלת

קשר מוטורולה ב-15 תשלומים*

כל מערכות הקשר של מוטורולה לרבות, רב-גל מוטורולה ומערכות הפיקוד והבקרה עכשיו ב-15 תשלומים.

לקבלת פרטים, אנא פנה לנציג המכירות באזורך.

*התשלומים הם שוטריים, צמודים לשער היציג של הדור.

לפרטים נוספים אנא פנה למשרדי המכירות של מוטורולה ישראל בע"מ: תל אביב טל. 03-388406, 03-388450, ירושלים טל. 02-718511, 02-713611/2, חיפה טל. 04-725091, 04-725092, באר שבע טל. 057-73968, 057-33968, מרחוק טל. 0226182, 03-9232922, עברית טל. 02771, 067-91419, נתניה טל. 053-44452, אשדוד טל. 055-33063, 055-35310, אילת טל. 059-73107.

הגדולים מכולם בארץ ובעולם.

זהו מן הבקבוק, משהו קטן, לא מלא, במאיר עומד מוח, אופי, עוצמה הידועה את נבולותיה, מאיר לי יעל מרם, פעם וריסון, מאיר היה אהבה האשלה.

שלוש נשים מחזיקות במאיר בריביון, יעל יעקב עשית, הכירה אותו כנערה בבית אלמא, הוא לא היה מן השב, אחרי ארבע שנות חברות, אלא הן ישר אל ורעותיה של תמרה שהרחה לו, הם ושל, וכשלה את מאיר הבן כבר לא היה מאיר האב יעל, המתגוררת עם בעלה וילדיה בקיבוץ עין שר, וטמיה מכל התמונות והמכתבים, לא רציתי לומר גם את בעלי, היא אומרת, אבל נכנעת לחלי החצי עניתי אל חור נהר היכרון, יעל מומינה שיש לה עתה, ערין חשופה לכאן, פצועה, למה לא הולך מן השב, לא ברור איר יכולים למחות, או לחלופין לחתום, יחסים של שנים, לא ברור לי מה עשיתי להם, מה הגורם לכך?

על אנה אומרת הדבה, וזרקת פה ושם מלים כשר בין שתיקות ודמעות, כבר הורירה עליך מן, לא, לא מן, אף פעם לא, אבל מלים לא חסית מדייקות, פעם הוא הלך לפסטה, לבדו, זה היה לא באופנה, מבחן גבריות, התאמן בטניס, יעל, אן מתאם בדרך לשם חש שאלו כוחותיו, עשית חור, ופשוט סיפר שלא עמך כוח, הרבקות של מטה היתה עד גבול מסוים, בשביל זה צריך אף מאיר, ולא משהו שנראה כלפי חור כחוק, אלא לקיבוץ, בעקבות גירוש הוריו, היתה לו אף מרס, הוא התגבר עליה והלך לצנחנים, חשקה בו הקיבוץ הארצי הנגבר שהבדיל יתגייס למשנה שנחשבו יוצאי אצל, אני זוכרת איר שב מבחן מקומות השירות, מועדון מפעלות קיביות, עד 100 פשוט, השמירה, ואחר כך עוד רקור משמחה, מה, הוא אמר שזה רצח וזה דוחה אותו, אחר כך, נחמה על כך נחלי, סיפר שהאיר עם מנסים כדי ללעזע כבשים וילדים, הוא התגבר לצנחנים כי אף שיש לאנשים כמחור יכולת לשנות מבטנים אמות תמימותיות.

הוא, אומרת יעל, לא קל לי עם משהו שאולי נהר לטור, אבל ברור שהיא הייתה לרגע הנה, חשקה מרגע אשמה, כשהגיע אלי מכתבו הראשון לאמר מן השב, כאן גם שני חוקרים צבאיים לחקור את דודי לי על מה נפל מאיר בשבי, מה עשה משהו הנחמה הוא שיריעתי, אבל לא ממנו אלא מחבר המסמך, הילדותית לדעת אם מה שאני יודעת, שיש לא בא ממנו, או אולי הכשלתו אותו, ואולי מלחמה ששמו אותו, ואולי משוםכך יתקן יחסינו, מן שברך זו חותרת לעצמה יעל קצת מחירת עשייה, כי לא, היא אומרת, לא האשה השניה נהר על רבים ששטנים בו, וכשחור לא הבדיל לי אף קם מה השנה, כשמאיר נפל, לא הייתי שייכת לה, מה אשתי חשבה אותי, אבל כבר לא היה לי חלק אלי דרתי, חלק, אך לא היה, האוכה למאיר חשקה לחון טאטטות, יעל יודעת כי היא נשארה עם המה היראלי.

אף פעם, אומרת יעל, לא הבנתי את המשפט שיש לי בעיני חיים חשובים יותר, ואם מאיר נכנע, לא היתה ברירה, גם בעיניו זה היה כך, חברים שאמרו שיהיה מצדו כעין התאבדות במיתלה, משום שראו שיש משהו לדודי שם פצוע, טועים, אי אפשר לחיות עליו בריאון, הוא היה אוחז חיים בסיסי, אם לא היה לו כדי לא לרדת ידי ארצים, חשקה השניה, חמר גם כן, נישאה אחר מותו מבראשית, היא לא רוצה לדבר, מערכת חסית עם חשקה משהו שנראה שנאות וחכמים ומטב לשותף, חלל מאיר מן החל בשיתוף ילדים, נפגע גם משהו מוחות קתה ושוקם, היזה הוא כי בארצות עריות.

האשה השלישית זו אמו, עגנונים לבן חם כמו עשיתי להבה חביבה טלע, נחמה אהב את אמא, זה

מאיר יעקובי: פצע פתוח

מאיר וגד וזולן (מימין) לאחר השיחורו מהשב: "מיקוד הצבא חייב בשיקולים קרים".

גם המתים מרגשים. זה ברור שהוא לא הלך בשקט לעולמו. הוא היה העשיר לעזאזל של הצבא. המפקדים הבכירים מעלו באמון שמאיר נתן בהם.

היה שיגעון, אני זוכרת את עוצמתו, עוד בבסן הוא רשק ודסק, הענק מכיון על בואו. כל הילדים ינקו עשירים וקטן, הוא היה מרדן אותי כשהי ינקת, כשהיה בן ארבע עשרה הגעתי לו עד הבתים, את כשפגש חברים היה אומר תכיון, זאת אשתי, את מבינה, הוא נראה מבוגר, ואני צעירה, אלוהים, לא נשאר לי דבר אחרי, הוא היה כל כך קטן, אף עד שמתו, כי לא יתחתן לעולם אם לא ימצא מישהי דומה לו, כשחור מן השב, הוא תהיה עלי יד גרולה ורכה, הצמיח ראשו לחור, כי ראה את חשיבה הפתאומית בראשי מעכשיו, הוא אמר, יהיה לך רק טוב, ליהד על גבי קבר.

איר הוא פרי נישואין שכפתה עליה אמה של חביבה בהיותה בת ארבע עשרה, כמנהג יוצאי ירק בשכונת גבעת שמואל בירושלים, בחור לה גבר בן עשרים וארבע, כשהיא עוד שיתקה בכבוד, פעם אחת קמתי כלילת בבית, וקראתי לאמא מהחדר הסמוך, מישור קורק לי את התחלונות, לא הייתה חשוכה, מתחלונות, בת שש עשרה ילדתי את בני הבכורה וכעבור שנתיים את מאיר, זה, אני שאהבתי כל כך לצאת, כל חיי בבית חמוק אני יכולתי להיות מאושרת מבדרים קטנים, להדליק נרות בירושלים במסכת, לראות את התריסנה נוצצת, לא חיל לי יומרות, ואחר כך היה מר, מר, גברים, את יודעת, עניינם בצבא כשהייתי בן, טוב, או מה נשאר מכל זה לא נשאר כלום.

היו גירושין, מאיר נשלח לבית אלמא, ואחר כך נישואין שניים: עם עוד בן ובת, 1968, נפל הבן אכשלו, בעלה חשני נהרג לפני שלוש שנים בתאונת דרכים, גם אחותה נהרגה בתאונת דרכים, אביה נהרג חיים בבית, פרימו, אני שחקנית מוזיקלית, טלילת עם הכלב שלי ברחוב, מולם מלפנים אותו, עוקרת

בניה, מאוד חרצה, אנשים עוברים ליד הנדר ומציינים, הם מקנאים בבניה שלי, אני מתברחת איהם מעבר לגדר, אבל לעולם לא מומינה פנימה, לא הולכת, לא מומינה, שנה אחרי כל מות אני משחררת את כולם, יוצאת לבדי לקברים, סורגת, לומדת אנגלית, מחלקת פרחים לשנים, גם קומת חלים גול ומן, וגם המון בעיות עם הסלפון וכו', עסקנות השגרה, גשר על פני תוהם, בשטפונות הגשמים האחרונים נזכרה בבניה, יצאה החוצה וזעקה אל השמיים: מה זה פה אף כאן גברים שיפתחו את הניקוז משהו אולי חשב שהוא משתגע.

חינוכיה של חביבה, אולי ממנה ירש אותה מאיר, הפכה את הסכל למנוע הקיום שלה, מקור ויתנה לחיים, כמעט בהלצה אכסורית קורה שאני שואלת אותה, ולהתאבה, חשבת, חביבה נעצת מבט מתפור, טובעת בשכחה, חני לי רגע לחשוב, למה לא התאכרתי שחתי למה, בחי, שכתתי למה, אבל את מאיר שאלתי, איר זה לא עלה בדעתך להתאבה אחר העניינים האומים בשביל את יודעת, הסורים העמידו אותו חמישה ימים ולילות בעמידה, אחר כך חיממו וקירדו אותו לסירוגין, העמידו אותו בחושך, סינורו בפנים חוקים, ובחורה לחושך, מאיר השיב לי: השתעמתי אני לא לעולם לא הייתי מתאבה או שלא יצד לי, לאיטו, שהוא חיסל מות במיתלה.

גם המתים מרגשים, זה ברור שלא הלך בשקט לעולמו, הוא היה העשיר לעזאזל של הצבא, המפקדים הבכירים מעלו באמון שמאיר נתן בהם, לפני שיצאו לפעולה בגולה, הם לא קיבלו הוראה מה לעשות אם יפלו בשבי (חביבה מראה כהכוח את פסק הדין של מאיר בבית הדין הצבאי לערעורים) אני חשתי מה עובר עלי במן המשפט, הוא היה מרדן אלי והבנת שלו רצות להתחבר עד שנוצרים חריצים עמוקים, אבל רציתי לחושט לו ולמחות לו את החריצים, אבל העמתי פנים שאני רואה רכב.

בשנת 1961 כתבה חביבה אל ראש הממשלה ושרהבטחון דוד בן גוריון, היה לי בן, שהוא היה חפצתי, חיי חיל בחיל הצנחנים... פעם קרה מה שקרה והוא נכשל מילוי תפקידו, כך בכל אופן קצו שני קצינים בכירים בצלה, שני הקצינים הבכירים החליטו שבני לא היה בסדר ושהוא לא היה צריך לישל בשבי, זאת אומרת לא היה צריך לתת פקודה לריבוע... החוליו חוקרים אותו שעות וימים עד שראינו הרגשות כי מה שהסורים לא הצליחו לעשות כנראה שצליחו הישראלים, הם פשוט שכרו אותו, אחרי כל זה הוריעו לו שמעמידים אותו למשפט, לא אוכל לתאר לך את הדעות שעבר עלי.

וכן גוללה חביבה את סיפורו של מאיר יעקובי שהתחן אחרי משפטו שישקחה לפשיטת, שיקבלוהו לקודם קצינים, לקודם לא תוכלו אך כשפרצה מלחמת "קדש" הלך משום מה עם הסורים, לא עם אנשי המילואים אליהם השתייך, גרסה לי שהיה חסר קבר אחז בבית הקברות ואת זה הוא מילא, כתבה לבן גוריון, "עכשיו אני אם שכולה, אומרת שלא מתאים לנו, חשם, שכולות, שאנחנו צריכות להיות גאות, האם גם אם כמנני יכולת להיות גאה אחרי כל מה שהקצינים הישראלים עוללו לנו... אני לא ששעצני מרגישה מוכה ומשפלת, ולא אנשים אם אומר שהשולשלות העניינים לפני נפילת בני מאירבים לי לא פחות מגפילת, כיוון שהוא נפל ובתוכו מקננת ההרגשה שהוא לא הביא שום תועלת למדינה להישר, בן גוריון השיב לו כעבור חודש, הוא ציטט את דברי מלכודי הצבאי אליהם נחמה ארנוב שתאר את נסיבות נפילתו של מאיר וקבע כי, מאיר היה הלחם האמין והשקול ביותר... יבור, וחיל, גאמן... מסקר נוער, כאשר לשני ולמשפט, כתב לה בן גוריון כי אינו מעז לדרוש ממנה לדון בדברים בהיגיון קר, אולם אני מיקוד הצבא, חייבים בשיקולים קרים ולפעמים גם אקוריים לטובת הצבא כולו... ששופים אף כי זאת, אני מודה שעל ברום לך ומרדן (ומשך בעמוד חבא).

מופכפכו: 30

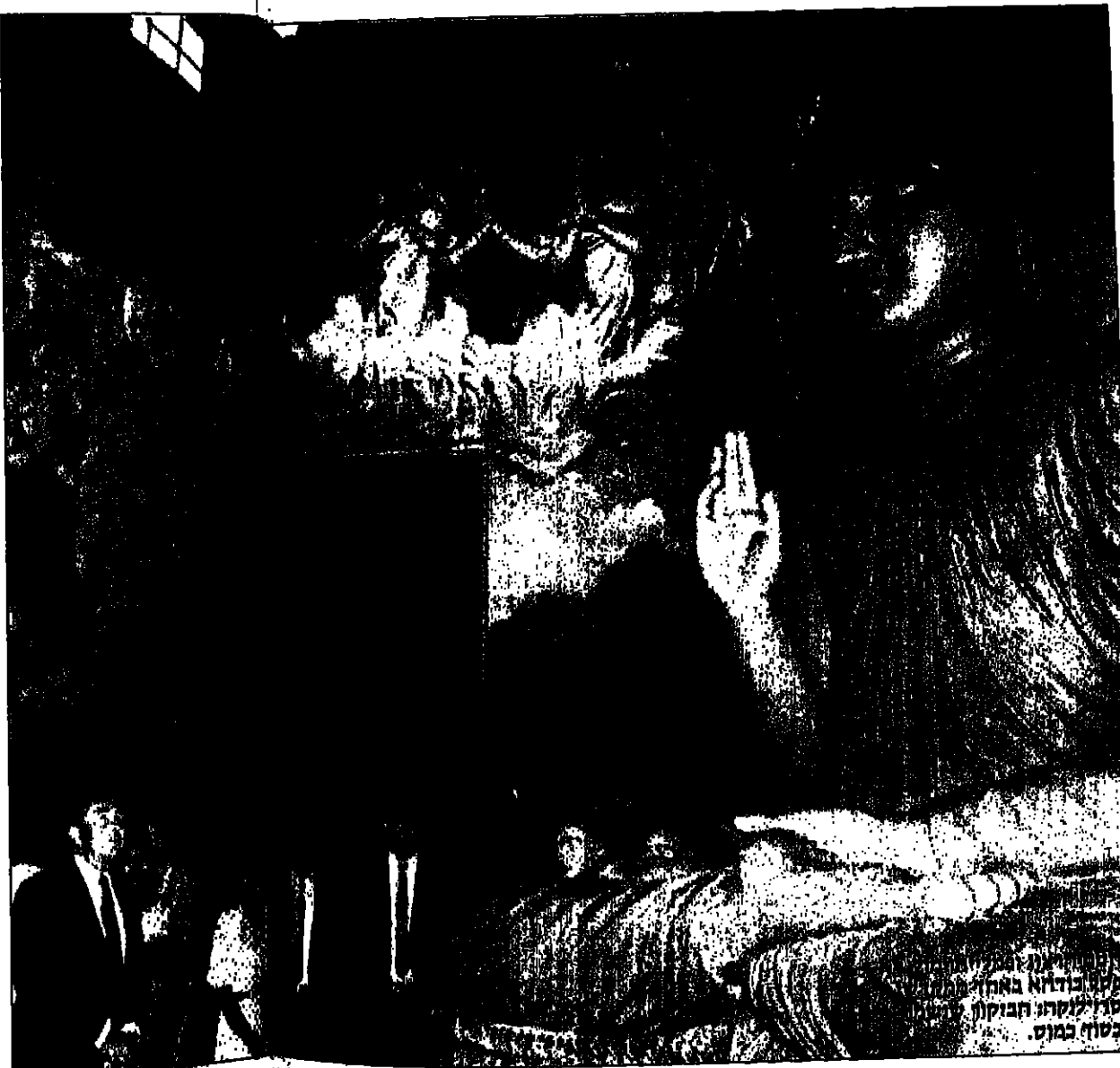
רוטב אלף היים

תמונות מאלבום המסע הנשיאותי לאוקיאניה, שקלטו יעקב פער צלם לשכת העתונות הממשלתית, ושאל בן־היים שליח 'מעריב', שגילו אל פמליית נשיא המדינה

חי שייצר החיירות טובע בדמו, מוטב לו שירחק ממסע נשיאותי. יבשות רחוקות, איים קטומים, מראות נוף עוצרי נשימה וחיות נדירות – כל אלה חולמים על מין ביעף. לוח ארועים דחוס ומקשה מבחיב מסלול אנטי־חיירות. במקום נמי טבע רואים נופים מוליטיים: ארמונות, מרלמוטים ומצבות של חיילים אלמונים. את מקום החי והצומח תופסים שוטרים ואנשי הבטחון.

אם תרצו, אפשר להבחר את שבעה־עשר ימי המסע עם נשיא המדינה חיים הרצוג, רעייתו אורה ומלוויהם, כסיוור באימפריה ששקעה. כל אחת מהחנות הדרך (להוציא את תחנת התרדוק הראשונה בלה־ראוינון הצרפתית) היתה בעבר הלא־כליך רחוק אבן בכתר מלכי הקיסרות הבריטית – אוסטרליה, ניו־זילנד, איי פגיי ואפילו טונגה שהיתה מרצונה לחלק מן האימפריה, וכמוכן הונג־קונג וסינגפור, וההמתנה שבדרך כדי לוקה (היא ציילון של העבר), וממבסה של קניה בדרכמו הביתה. בגלל כל אלה ואחרות בחצי הכדור המערבי, נאמו על הקיסרות בשעתה שהשמש איננה שוקעת בה לעולם.

ככל המושבות לשעבר, השוטרים מזכירים היום את ימי המנדט במלשתיה־איי. חרגילי הסדר של משמרת הכבוד לא היו מבישים שום רב־סמל בריטי. ואותו יומן ענק בו רושם מקיד הבנק את עיסקת המרת

המטכע, מחזירים אותנו לימים שהלירה היתה סטרלינג. רק המטוס הנשיאותי משרה עלינו את תחושת הבית. בית המלון היבשתי החור, בו אנו מבלים לילה או שנים, אינו משאיר כל רושם. בשוכם למטוס ממורד איש איש למקומו הקבוע, תולה את בגדיו ומתרווח בכסא הנוח עד לתחנה הבאה, מרחק של כך וכך שעות טיסה. והכל מרגשים ונוחגים כמו בבית. מי שרעב, נוגש ונוטל מן המגש כריך ועיד. אנגלי מאוד. שולח יד לארגז מלא קרח ובו פוחית משקה מרענן, או מוזג לעצמו תה בספל קליקר. ושרות העצמי אינו מחוייב המציאות. שכן אנשי חיל האוויר שמלאו את המקיד הכלכל או

אורה הרצוג וקנארי בגיהות של מלבורן.

34 סלפסוט

עם מלך טונגה בארמונו מושבה בקיסרות ששקעה.

קבלת מים באיי פגיי (למעלה) ובניו־זילנד (מימין): המרד על הבאונטי לא נגמר בסעודה.

35 סלפסוט

هَذَا مِنْ لَدُنْهِ

פולין מן המלחמה

אופנה / אהב יחידה החדשה

מינה צאלים היא "ג'ינג'ס", חברה המייצרת בגדי עור מהירים והקרים בארץ שנבנתה האחרונה אילגנה אחוז של עני אלים דור, ו"ג'ינג'ס" היא חנה צאלים, אשת נוסקים שנתנה ענה בעור ולמדה להכין אחוז לאופנה הצליחה. באוסף החדש: בגדי עור עם הדפסים של כתר וזהב, ברונזה ופלדה, אבל גם הרבה עור יפני, נקי וקלאסי, בגד לנשים רבות.

חליפת עור צבעונית, בקו החדש של חורף '87.

חור צאלים מייצגות "ג'ינג'ס". הסוד היפה הוא קדימה כל הזמן. חליפת עור צבעונית, בקו החדש של חורף '87.

רבעיניים

מני עשר שנים היתה מינה צאלים כמאית בתיאטרון ילדים, וארץ הצגות וחוגים נה לנער טעוטיפות ברחובות. היום היא בעלת "ג'ינג'ס", חברה המייצרת בגדי עור מהירים והקרים בארץ ומעסיקה חמישים איש. בשנה האחרונה גלגלה מחזור של שני מיליון דולר, בתורש שעבר פתחה בוטיק בטרמפ טאואר, מרכז הקניות החדש והיוקרתי ביותר בלונג איילנד, ניו יורק - ובמקביל חנכה מקום חדש ב"לבריינגטון" התל-אביבי. בקירוב תפתח חנות חדשה גם במפרץ חיפה ועוד אחת בירושלים.

מינה (41), פנים ורודים-שזופים, עיניים ירוקות, חיוך שבא בקלות וגידור שבגרי עור נראים עליה טוב, היא מצליחנית שגם נראית כמי שעשתה את זה בקלות, בלי שימושייתר במרפקים וציפורניים. אשת-יעסקים כלי שום גיגונים של אחת כזו, אומרת הרבה פעמים "אנחנו", וכשאני שואלת אותה למי היא מתכוונת, היא אומרת, לאנשים שעובדים איתי, ולרוביק. לא הייתי יכולה לעשות את זה בלעדיהם.

רוביק ומינה נשואים עשרים שנה. יש להם בת, יפעת (19) ובן ליאור, (17) והם גרים בבית גדול ויפה. הבעל הוא איש עסקים עם סימור הצלחה משלו. "רוביק הוא שותף שקט שלי", אומרת מינה ומחייבת, "שקט" - עד שהוא מגלה שעשיתי משהו, ואז הוא כבר לא כל כך שקט. המעורבות שלו בעסק היא שיחת טלפון קצרה בכל בוקר עם יוסי, המנהל את ענייני הכספים. בבית, בערב, אנחנו מגלגלים את מה שקרה במשך היום. גם הילדים בתוך העניין. לפעמים משתפים מעולה, אבל יש ימים שנאמס להם.

אותן, ובאמת יצאו יופי של דברים. מכרנו אותם בתנות שברחוב הירקון וקבלנו "פירינק" מצויין. הפרויקט הבא הוא "ג'ס" - אוסף של בגדים לצעירים ולאנשים שרוצים להיראות צעירים. הרבה עור דמוי ג'ינס עם רוכסנים מבויקים ובצבעים טבעיים. אני עובדת הרבה לפי הרגש, והרגשתי שעכשיו יש מקום לבגדים כאלה. כדי להיות בטוחים הזמנו מידגם של מחקר שיווק שהוכיח שקבוצת הגיל 24-16 מוכנה לקנות בגדי עור אם מחירם יהיה סביר. מה זה סביר? בגדי עור יקרים יותר מבגדי אריז משום שהחומר ממנו הם עשויים יקר מאוד, ומחיר החומר הוא כערך 60 אחוזים ממחיר הבגד. מי שקונה בגד מעור טוב יודע שאפשר ללכוש אותו הרבה שנים, וכשהוא משומש - הוא עוד יותר יפה."

י שעובד עם מינה אומר שניעים לעבוד איתה, שהיא תובעת הרבה אבל יודעת להעריך, הוגנת ו - מלה שתחזיר שוב ושוב - מפרגנת. לא חוסכת שבחים מהצוות שלה, ובעיקר מחנה, המעצבת, תופעה נדירה למדי במקומותינו, כשצריכים ממעטים לתת קרדיס למעצבי-האופנה שלהם.

מה טור ההצלחה של "ג'ינג'ס"? "עבודה קשה, אבל לא רק זה. אסור לעצור לרגע. צריך לרוץ עם כל מה שקורה, לעקוב, להתרשם. יש לה מחיר, לפעמים, כשאני צריכה להחליט החלטה קשה, אני לא יכולה לישון. אין לי זמן לקרוא ספר, ללכת לחיאתרונ. אם כי גם אחרי יום עבודה ארוך, אם קרו כדברים טובים, אנחנו אוהבים לצאת לבלות. ההנאה מההצלחה היא בעינייה עצמה. אני לא אשה שאוהבת פרוות או יהלומים, ואין לי אפילו זמן ללכת לקנות בגדים. אבל אני נהנית מכל רגע. כשהייתי ילדה, הייתי מאוד חסרת-בטחון. היום אני מאמינה בעצמי, וזו הרגשה טובה. כל הדברים האחרים הם משניים. כסף צעק כל הזמן משקיעים, לא מוציאים."

חליפת מכנסיים בלבן, בגד לנשים רבות, נקי וקלאסי.

שלב מסוים ברוריה החליטה שזה לא בשבילה. היא מוכשרת ויצירתית, אלא שאופנה לא מעניינת אותה. עכשיו היא גרה בארה"ב, אבל אנחנו עדיין חברות טובות, מרבות לעיתים הכופות בסלפון ויש בינינו קשר הדוק. אחרי שברוריה עזבה לקח לי די הרבה זמן לגלות שאני יכולה לעשות הרבה דברים - אבל לא לעצב בגדים. העסקתי כמה וכמה מעצבים, אבל העסק עלה על המפה רק כשהגיעה אלינו תזה שלמן. לחוה יש חופש פעולה לעשות מה שבראש שלה. אנחנו נוסעות ביחד לחו"ל לראות תערוכות, לקנות עור. לפעמים אנחנו יושבות ומדברות, כמה סתם, עם הצוות, אבל העיצוב הוא השטח. לפני שנה באה אלי תהי שבערה באיטליה אבל את המעצבים. הוא ביקש ממנו לחתום אליו, אבל היא רצתה להישאר אצלו. הצעתי לה לעשות אצלנו אוסף בלעדי, שנמכר בעיקר לייצוא. מאוד מרשים ודרמאטי, אוהב על אמריקניות עשירות.

באוסף החדש של "ג'ינג'ס" יש עור עם הדפסים של כסף וזהב, ברונזה ופלדה, עור עם הדפסים מובלטים ושאר חידושי העונה, אבל מינה אומרת שהיא הכי אוהבת עור כמות שהוא, נקי, רק גזור בגורות עכשוויות.

אנחנו כבר עובדים על שני מווייסקים נוספים. האחד - אביזרים מעור, חגורות וארנקים. במיפעל יש הרבה שאריות עור. החלטנו לנצל

ההבדל בין לטייל בחוץ-לארץ ובין לחיות בחוץ-לארץ, הוא שכאשר אתה מטייל בחוץ-לארץ, אתה מחפש איפה יש מוויאון טוב, וכאשר אתה גר בחוץ-לארץ, אתה מחפש איפה יש חשמלאי טוב.

על הקידוה, כאמור, תלה בעל הפנסיון את המעצמות הנצטרק על שדולת מוקים. בעלות המלך נתנו לו הוכיה גדולה פניו על שער של מגין.

איום פתח וקן ממני ועם פתח הכירות עם העולם ששכבו היה יכול עכשיו להיחלץ להגן הצמקע על בידותו של התערך בהם. אבל אכל כבר למדי שכל עיר היה מצלמה ותורה הצורה, תכושף התערה על ידי המצלמה. מול המצלמה אינה בדרה. עיר שמבונים על רוכביה מורפסם איהנה עיר.

עכשיו אתם בטח רוצים לדעת את הכתובת של מלון הדוגמניות הזה, וחלומות מסויימים ממלאים את ליבכם. למה לא? תחלמו, ואני אכן אגלה לכם את שם המלון. אתם יודעים למה? כי הייתם טובים.

וזה הספק בקיצור. לפני שלוש וחצי שנים
ביקרתי בשווייצריה, בכית משפחת איכרים,
שכולי עידיה קטנה בשם סארנ. כשחזרתי,
כתבתי על כך ב"ראי", מוסף "מעריב" ראו
אתחברתה היחידה, ונתתי את המזרח הכול ואת
כלכותם. אמר לי, טיפס, למה כתבת! יבואו
הישראלים ויהרסו את השם שלנו.

לפני שבועיים חזרתי לאותו בית בשווייץ.
היתה שימחה גדולה, כאילו בן אובר חוזר
בעלי הבית סיפרו לי שמאז הפרסום
הגיעו לשם יותר מ-120 ישראלים.
"איך הם היו?" שאלתי בחיל ורעדה.
אסויימים.

היו נהדרים", אמרה בעלת הבית השווייצית. ובגלל שהייתם נהדרים בשווייץ, ואני מקווה שתהיו נהדרים גם במילנו, אגלה לכם את שם מלון הדוגמניות:

Londra, Piazza Argentina 4,
Tel 228400

לראשונה מאז נכרת השלום עם מצרים, כרתה ישראל שלום עם מצרים. זוהי המדינה
רביעית הראשונה שאנו כותמים עמה שוב לשלום. אמר רבינו המשפלה לטענה
על המשפלה לעצב הקטנה: כי שני כותמים המשפלה המשפלה לטענה
כרות שוב ושוב – ושוב – שלום עם מצרים, עזר שלטוןנו. שני שלום כולל עם
מצרים ראשון לזינון השלום: חורש העלה מצרים את הנחש של בישראל לרדת
גירי, אולם מצרים אומרת שאם השלום יקרא שוב, יחזור השגור להיות נחש וחור
מלחמה בינו אמר כי מצרים לא בעיה להיות לרשע ימים בשבוע שגור ושלשה
ימים נחש.

בבית המצרי הייתי נחש, אמר סיניו לכתוב נסעור עברה – כך שאני רגיל
לחש שוב ושוב. בימים הקרובים, אם קם צמי שלום נוסף.

יום אחד הגעתי למילנו, ובגלל שאני לא
 ידעתי את העובדה שהי עולים כליכר הרבה כסף,
 חשתי מלן וול. באוסף ספרי ההרכה שלי
 למנות וולית גיליתי את הפנסיון שתיכר
 יר לם כם שמו. הוא היה באמת מציאה לגבי
 ער קר כמו מילנו, ובמקום לא נורא לגבי
 קר נרא כמו מילנו. לקחתי.

קולתי לקומה השביעית, שם שוכן הפנסיון
מתחת רלת וניגשתי לרלפס הקבלה. לא
היו שם פנים חלק ונקי מאד.

התקלחתי ויצאתי מן החדר שלי. נתקלתי
עוד גבוהה מאוד ורזה מאוד בעל עור פנים
מונקי מאוד.

ישיב לשתות. קפה (עוד מציא) – יש שם בר
חזרי הרחוב שלמטה. לירי ישוב שבע או
תשע נערות גבוהות מאוד ורזות מאוד ובעלות
פנים חלק וגקי מאוד. נשאתי עיני, ומעל
ראיתי המון תמונות מורבקות זו ליד זו,
לא אחת מהן תמונות נערה גבוהה מאוד ורזה
ועם עור פנים חלק וגקי מאוד.

במה ורמים חשמליים שהתקבצו להם יחד
 וְתָא מוֹחִי חִיבְרוּ אֶת הַמִּידָע שְׂנֵאסָף בּוֹ
 לַמִּסְקָנָה: נִפְלַת לַחוּד מִלּוֹן שֶׁל דּוֹגְמָנוּת,
 גִּי.

מלון הדוגמניות, בקומה השביעית, גבוה
מיליון, גרות נערות מכל העולם. כולן
הן רעות וחלקות פנים. יש בהן אפילו יפות.
יש שם אפילו כמה נערים גבוהים ורזים עם
פנים חלק.

הערות הגבוהות והרזות וחלקות הפנים
שם ומראות זו לזו את אלכומי הצילומים
ראיתי אותן בערבים הארוכים
אסור להן לאכול כלום, או כל מה

חורף חם עם סרעים לווהטים

[illegible][illegible][illegible]

מבחר גדול של מוצרי אופנה

25% הנחה

על כל המוצרים
המבחר הגדול של מוצרי אופנה
מבחר גדול של מוצרי אופנה

25% הנחה

על כל המוצרים
המבחר הגדול של מוצרי אופנה
מבחר גדול של מוצרי אופנה

25% הנחה

על כל המוצרים
המבחר הגדול של מוצרי אופנה
מבחר גדול של מוצרי אופנה

25% הנחה

על כל המוצרים
המבחר הגדול של מוצרי אופנה
מבחר גדול של מוצרי אופנה

החופשה החמימה באילת

14-18.12.1986

חופשה חמימה באילת

14-18.12.1986

מציקי דרגות

ימי טיול ברכב מדברי

טיול משפחתי

בחנוכה לחרמון

טיולי שבתות וזמרים

למנוחה

טיולי שבתות וזמרים

למנוחה

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הככר

וזכרונות מסלולים

וזכרונות מסלולים

בתיקונים הקדומים

חנוכה בלונדון ופריס

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987

חנוכה בלונדון ופריס

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987

החופשה החמימה באילת

14-18.12.1986

חופשה חמימה באילת

14-18.12.1986

מציקי דרגות

ימי טיול ברכב מדברי

טיול משפחתי

בחנוכה לחרמון

טיולי שבתות וזמרים

למנוחה

טיולי שבתות וזמרים

למנוחה

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הככר

וזכרונות מסלולים

וזכרונות מסלולים

בתיקונים הקדומים

חנוכה בלונדון ופריס

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987

חנוכה בלונדון ופריס

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987